

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 22 septembrie 2022
(OR. en)

12711/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0269(COD)**

**MI 679
COMPET 727
IA 142
CONSOM 230
POLCOM 123
ENFOCUSTOM 128
CODEC 1346**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	14 septembrie 2022
Destinatar:	Secretariatul General al Consiliului
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 453 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 453 final.

Anexă: COM(2022) 453 final

Bruxelles, 14.9.2022
COM(2022) 453 final

2022/0269 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXT

- **Motivele și obiectivele propunerii**

Comunitatea internațională s-a angajat să elimine munca forțată până în 2030 (obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 8.7 al Organizației Națiunilor Unite)¹. Cu toate acestea, ea este în continuare utilizată pe scară largă. Organizația Internațională a Muncii (OIM) a estimat că, la nivel mondial, numărul persoanelor care prestează muncă forțată este de 27,6 milioane².

În conformitate cu tratatele UE, Uniunea promovează respectarea drepturilor omului în întreaga lume, inclusiv a drepturilor conexe ale lucrătorilor, de exemplu, ca parte a angajamentului său de promovare a muncii decente. În acest context, combaterea muncii forțate și promovarea standardelor privind diligența necesară în materie de durabilitate sunt priorități ale agendei UE privind drepturile omului.

Obiectivul prezentei propuneri este de a interzice în mod eficace introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din UE al produselor fabricate prin muncă forțată, inclusiv prin munca forțată a copiilor. Interdicția vizează produsele fabricate pe plan intern și pe cele importate. Bazându-se pe standardele internaționale și completând inițiativele orizontale și sectoriale existente ale UE, în special obligațiile de diligență necesară și de raportare în materie de durabilitate ale întreprinderilor, propunerea stabilește o interdicție susținută de un cadru de asigurare a respectării legii solid, bazat pe riscuri.

Inițiativa a fost anunțată pentru prima dată de președinta von der Leyen în discursul privind starea Uniunii pe care l-a susținut la 15 septembrie 2021³. Elementele generale ale acestei propuneri au fost stabilite la 23 februarie 2022 în *Comunicarea Comisiei privind munca decentă la nivel mondial*⁴ și în Propunerea de directivă a Comisiei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor⁵.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Atât *Comunicarea privind munca decentă la nivel mondial*, cât și Propunerea de directivă a Comisiei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor au anunțat că Comisia elaborează o nouă inițiativă legislativă, care ar interzice în mod eficace introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată.

Impactul muncii forțate este abordat de Propunerea de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor. În special, anexa la propunerea de directivă enumeră munca forțată printre încălcările drepturilor și ale interdicțiilor consacrate în acordurile

¹ <https://www.unodc.org/roseap/en/sustainable-development-goals.html>.

² „The 2021 Global Estimates of Modern Slavery” (Estimările pentru 2021 privind sclavia modernă la nivel mondial), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_854733.pdf.

³ [Starea Uniunii 2021 | Comisia Europeană \(europa.eu\)](https://www.europa.europa.eu/commission/press-portal/detail.do?lang=en&ipid=pr_123456).

⁴ [Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European privind munca decentă la nivel mondial pentru o tranziție globală justă și o redresare durabilă, COM\(2022\) 66 final, 23.2.2022.](https://www.europa.europa.eu/commission/press-portal/detail.do?lang=en&ipid=pr_123456)

⁵ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937, COM(2022) 71 final, 23.2.2022.

internaționale relevante, cum ar fi Convenția OIM nr. 29 privind munca forțată, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată și Convenția OIM nr. 105 privind abolirea muncii forțate.

Propunerea de directivă a Comisiei privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor abordează comportamentul întreprinderilor și procesele de diligență necesară pentru întreprinderile care se încadrează în domeniul său de aplicare și nu prevede măsuri menite în mod specific să împiedice introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată. Propunerea se axează pe instituirea unui sistem în temeiul dreptului societăților comerciale și al guvernantei corporative, menit să combată încălcările drepturilor omului și daunele asupra mediului în operațiunile proprii ale întreprinderilor, în operațiunile filialelor acestora și în lanțurile lor valorice. Întreprinderile trebuie să colaboreze cu partenerii de afaceri din lanțurile lor valorice pentru a remedia încălcările. Dezangajarea rămâne ultima soluție în cazul în care impactul negativ nu poate fi atenuat. Deși include sancțiuni în caz de nerespectare a obligațiilor de diligență necesară, propunerea nu impune statelor membre sau întreprinderilor să interzică introducerea și punerea la dispoziție a vreunui produs pe piață.

La articolul 5 alineatul (2), Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁶ interzice în mod explicit munca forțată. Această interdicție este bine consacrată în legislația actuală a UE și în viitoarele inițiative legislative, fiind abordată, de asemenea, prin inițiative internaționale și europene.

În iulie 2021, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă au publicat orientări⁷ pentru a ajuta întreprinderile din UE să ia măsurile necesare pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare, în conformitate cu standardele internaționale. Documentul respectiv a servit drept punte de legătură către o legislație de combatere a muncii forțate. Prezenta propunere este în concordanță cu abordarea din orientările respective, care va fi luată în considerare atunci când se vor analiza acțiunile operatorilor economici.

Munca forțată este o formă de exploatare prin muncă, care se pedepsește în temeiul Directivei 2011/36/UE privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia⁸. În plus, directiva stabilește răspunderea persoanelor juridice, însoțită de sancțiuni administrative și penale, pentru formele de exploatare menționate în directiva respectivă, în cazul în care acestea au fost săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană care deține o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice respective sau în cazul în care încălcarea a fost posibilă din cauza lipsei de supraveghere sau de control. Prezenta propunere va completa directiva respectivă și nu va împiedica autoritățile competente, inclusiv autoritățile de aplicare a legii, să ia măsuri în limitele competențelor lor, în ceea ce privește infracțiunea presupusă sau confirmată de trafic de persoane, care vizează munca forțată și exploatarea prin muncă.

⁶ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, JO C 326, 26.10.2012, p. 391.

⁷ [Orientări privind obligația de diligență destinate întreprinderilor din UE pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare.](#)

⁸ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

Directiva privind sancțiunile la adresa angajatorilor⁹ interzice angajarea resortisanților din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, inclusiv a victimelor traficului de persoane. Prezenta propunere va completa, de asemenea, directiva respectivă.

Persistența muncii forțate demonstrează necesitatea unor măsuri suplimentare, care să vizeze și produsele, pentru a preveni plasarea și punerea la dispoziție a produselor fabricate prin muncă forțată.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024¹⁰ include ca prioritate promovarea de către UE și statele membre a eradicării muncii forțate și punerea în aplicare a standardelor internaționale privind conduita profesională responsabilă, cum ar fi Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului și Orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind obligația de diligență destinate întreprinderilor din UE¹¹. Prezenta propunere este în conformitate cu prioritățile planului de acțiune menționat. Propunerea completează, de asemenea, Strategia UE privind drepturile copilului¹² care, în conformitate cu articolul 32 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, angajează UE să adopte o toleranță zero față de munca copiilor și să se asigure că lanțurile de aprovizionare ale întreprinderilor din UE nu folosesc munca copiilor.

Prezenta propunere nu aduce atingere aplicării altor cerințe în materie de drepturi ale omului. Propunerea va completa, de asemenea, cadrul de reglementare al UE, care nu include, în prezent, interzicerea introducerii și punerii la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată. Cooperarea internațională cu autoritățile din țările terțe se va desfășura într-un mod structurat, ca parte a structurilor de dialog existente, de exemplu dialogurile privind drepturile omului cu țările terțe sau, dacă este necesar, dialoguri specifice care vor fi create ad-hoc. Înalțul Reprezentant, în calitatea sa de vicepreședinte al Comisiei, va asigura coerența cu diferitele domenii de acțiune externă din cadrul Comisiei.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Prezenta propunere se întemeiază pe articolele 114 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Articolul 114 din TFUE îi conferă Parlamentului European și Consiliului competența de a adopta măsurile privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

⁹ Directiva 2009/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală, JO L 168, 30.6.2009, p. 24.

¹⁰ https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_2020-2024.pdf.

¹¹ Pentru lista documentelor de orientare sectorială, a se vedea <http://mneguidelines.oecd.org/sectors/>.

¹² Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Strategia UE privind drepturile copilului”, COM(2021) 142 final, 24.3.2021.

Scopul regulamentului este de a evita obstacolele din calea liberei circulații a mărfurilor și de a elimina denaturările concurenței pe piața internă care ar rezulta din divergențele apărute în actele cu putere de lege și actele administrative naționale privind introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată.

Se acordă o atenție din ce în ce mai mare persistenței problemei muncii forțate și necesității de a evita punerea la dispoziție a produselor fabricate prin muncă forțată. Mai multe parlamente și guverne ale statelor membre au anunțat necesitatea adoptării unei legislații care să garanteze că produsele fabricate prin muncă forțată nu ajung pe piețele lor. În acest context, există un risc concret ca statele membre să adopte legi naționale care să interzică introducerea și punerea la dispoziție pe teritoriul lor a produselor fabricate prin muncă forțată. Este posibil ca aceste legi să fie divergente. Există riscul ca o astfel de divergență să conducă la eforturi de circumvenție care ar afecta circulația mărfurilor în cadrul pieței interne. Prin urmare, o divergență între legislațiile statelor membre în ceea ce privește introducerea și punerea la dispoziție pe piețele lor naționale a produselor fabricate prin muncă forțată riscă să creeze denaturări pe piața internă și obstacole nejustificate în calea liberei circulații a mărfurilor.

În temeiul articolului 207 din TFUE, politica comercială comună trebuie să se întemeieze pe principii uniforme, de exemplu în ceea ce privește politica exporturilor. Întrucât prezenta propunere va avea aplicabilitate directă și imediată asupra comerțului, sub forma unei interdicții la export pentru produsele fabricate prin muncă forțată și a unei interdicții privind accesul pe piața Uniunii al produselor despre care s-a dovedit că au fost fabricate prin muncă forțată, articolul 207 ar trebui să constituie un temei juridic.

- **Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)**

Punerea în aplicare a prezentei propuneri, în special a investigațiilor și a deciziilor de interdicție a produselor fabricate prin muncă forțată, va intra în sfera de competență a autorităților naționale ale statelor membre. Autoritățile vamale vor acționa, în principal în temeiul deciziilor emise de autoritățile competente ale statelor membre, la frontierele externe ale UE, pentru a identifica și a opri intrarea sau ieșirea de pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată. Cu toate acestea, este puțin probabil ca numai legislația statelor membre în acest domeniu să fie suficientă și eficientă, iar obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod adecvat numai prin legislație la nivelul statelor membre. Legislația UE și coordonarea asigurării respectării legii sunt necesare din următoarele motive:

- Funcționarea pieței Uniunii necesită dispoziții comune în acest domeniu. Divergența dintre legislațiile statelor membre riscă să creeze denaturări pe piața internă și obstacole nejustificate în calea liberei circulații a mărfurilor.
- Eforturile de asigurare a respectării legii trebuie să fie uniforme la nivelul UE. Dacă asigurarea respectării legii este mai puțin strictă în unele părți ale UE, se creează zone slabe care pot amenința interesul public și pot crea condiții comerciale inechitabile.
- Riscurile legate de munca forțată în lanțurile valorice ale întreprinderilor au deseori efecte transfrontaliere, ajungând în mai multe state membre ale UE și/sau țări din afara UE. Această situație evidențiază necesitatea unei abordări la nivelul UE, care să garanteze securitatea juridică și condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă și în afara acesteia.

Propunerea este, așadar, **necesară** pentru a asigura o **respectare strictă și uniformă a legii** în acest domeniu, pentru a preveni denaturările în funcționarea pieței interne, pentru a proteja

interesele publice apărate în acest context și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile stabilite în interiorul și în afara UE.

- **Proportionalitatea**

Întrucât prezenta propunere vizează produsele fabricate prin muncă forțată de orice tip și proveniență, toți operatorii economici care introduc și pun la dispoziție aceste produse pe piața Uniunii s-ar încadra în domeniul de aplicare. Cu toate acestea, pentru asigurarea eficienței a respectării legii va fi necesar ca autoritățile competente să își concentreze eforturile asupra cazurilor în care riscurile muncii forțate sunt cele mai importante și în care este probabil ca impactul să fie cel mai ridicat. Aceasta înseamnă că se va pune probabil accentul pe operatorii economici mai mari din primele etape ale lanțului valoric al UE (de exemplu, importatori, fabricanți, producători sau furnizori de produse).

Propunerea stabilește un set comun de competențe pentru toate autoritățile competente din statele membre, care ar trebui să contribuie la consolidarea asigurării respectării legii. Competențele de asigurare a respectării legii vor fi conferite statelor membre. Unele state membre ar putea fi nevoite să își adapteze dreptul procedural național pentru a se asigura că autoritățile lor de aplicare a legii își pot utiliza în mod eficace competențele într-un context transfrontalier, pentru a coopera și pentru a aborda produsele neconforme în cadrul UE. Nivelul de armonizare ales este necesar pentru a asigura buna cooperare și schimbul de probe între autoritățile competente.

Propunerea va îmbunătăți cooperarea și coerența în materie de asigurare a respectării legii prin instituirea unei rețele de autorități relevante, fără a impune o sarcină disproporționată sau excesivă asupra autorităților statelor membre. Prin urmare, propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale.

- **Alegerea instrumentului**

Pentru a atinge obiectivele de asigurare eficace a respectării legii și a conformității este necesar un regulament. O directivă nu ar atinge obiectivele, deoarece discrepanțele jurisdicționale pot persista după transpunerea sa, punând în pericol asigurarea armonizată a respectării legii.

Comisia va emite orientări pentru a oferi sprijin autorităților de aplicare a legii din statele membre și întreprinderilor, oferind informații generale și de context, precum și consiliere cu privire la modul de aplicare și de respectare a propunerii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Consultarea a inclus publicarea cererii de contribuții, consultarea specifică și alte activități de informare, precum și feedbackul ad-hoc. Scopul strategiei de consultare a fost de a primi contribuții de la părțile interesate relevante atât din țările UE, cât și din cele din afara UE. Printre principalele părți interesate consultate s-au numărat:

- întreprinderi [inclusiv microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii⁴¹ (IMM-uri)] și organizațiile lor reprezentative, precum și alți operatori din lanțurile de aprovizionare care pot fi afectați de munca forțată;

- organizații sindicale;
- state membre ale UE și țări din afara UE;
- organizații internaționale (în special OIM și OCDE);
- organizații ale societății civile/organizații neguvernamentale (ONG-uri).

Consultarea specifică s-a desfășurat în perioada 19 mai 2022-23 iunie 2022. Consultarea s-a bazat pe contribuțiile autorităților relevante din statele membre și ale părților interesate prin intermediul unor reuniuni ale platformelor și rețelelor existente. Inițiativa avută în vedere a fost prezentată în cadrul a 14 astfel de reuniuni, printre care Rețeaua europeană pentru conformitatea produselor, dialogul cu societatea civilă al DG COMERT, Grupul de experți al Comisiei privind comerțul și dezvoltarea durabilă și schimbul de opinii cu organizațiile partenerilor sociali europeni. La consultarea specifică au participat reprezentanți ai statelor membre și peste 450 de alte părți interesate.

În general, toate părțile interesate au fost de acord că munca forțată este o problemă complexă și că aceasta trebuie combătută și eliminată. Cu toate acestea, unele dintre părțile interesate au indicat că, în UE, acest lucru ar trebui să se realizeze prin intermediul dreptului penal intern al statelor membre. Atât reprezentanții statelor membre, cât și alte părți interesate au subliniat că instrumentul UE avută în vedere trebuie să fie compatibil cu normele OMC și să se bazeze pe standarde internaționale, cum ar fi definiția muncii forțate formulată de OIM. Toate părțile interesate au contestat absența unei evaluări specifice a impactului.

Majoritatea părților interesate au subliniat, de asemenea, că noul instrument ar trebui să fie compatibil și interconectat cu Propunerea de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, dar nu ar trebui să se suprapună cu aceasta, în special în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării ambelor instrumente.

Multe părți interesate au susținut că trebuie să se pună mai mult accentul pe proporționalitate, indicând că trebuie evitată impunerea unei sarcini suplimentare asupra întreprinderilor, în special asupra IMM-urilor. Părțile interesate au solicitat, de asemenea, orientări, în special pentru a le ajuta să identifice riscurile. Unele părți interesate au ridicat problema modului în care se pot evita diferențele în ceea ce privește punerea în aplicare a noului instrument în diferite state membre.

Cererea de contribuții pentru propunere a fost publicată¹³ pe portalul pentru o mai bună legislație (cunoscut și sub denumirea de „Exprimați-vă părerea”), pentru a oferi părților interesate posibilitatea de a formula observații cu privire la necesitatea de a acționa și la inițiativa avută în vedere, precum și de a furniza contribuții cu privire la orice alt aspect care ar trebui luat în considerare pentru dezvoltarea acestui domeniu de politică. Publicul țintă a constat în experți și reprezentanți ai părților interesate, cum ar fi asociații de întreprinderi, importatori sau producători, consumatori, ONG-uri, sindicate, întreprinderi de comerț cu amănuntul și reprezentanți naționali, inclusiv autoritățile naționale responsabile cu asigurarea respectării normelor relevante.

Cererea de contribuții a fost deschisă pentru observații și feedback din partea publicului în perioada 23 mai 2022-20 iunie 2022. Au fost primite în total 107 răspunsuri, dintre care 76 au fost însoțite de informații suplimentare sau de un document de poziție.

¹³ Interzicerea efectivă a produselor fabricate, extrase sau recoltate prin muncă forțată (europa.eu).

Respondenții au fost în principal asociații de întreprinderi (33 %), reprezentanți ai ONG-urilor (31 %) și ai întreprinderilor/organizațiilor de afaceri (15 %), urmate de sindicate, cetățeni, autorități publice și instituții academice/de cercetare.

Au oferit feedback părți interesate din 22 de țări de pe cinci continente. Majoritatea răspunsurilor au provenit de la părți interesate cu sediul în Belgia (33 – printre acestea se numără și cele care au furnizat feedback prin intermediul reprezentanței lor în Belgia), Germania (19) și SUA (12).

În ceea ce privește domeniul de aplicare al actului juridic, principala controversă a fost dacă acesta ar trebui limitat la fiecare transport specific analizat în mod individual sau dacă ar trebui să permită, de asemenea, un control sporit pentru anumite produse, industrii, locuri de producție, regiuni și țări.

Părțile interesate au fost în mare măsură de acord cu utilizarea definiției OIM a muncii forțate, astfel cum este stabilită în Convenția privind munca forțată din 1930 (nr. 29), și a celor 11 indicatori privind munca forțată utilizați de OIM¹⁴. Părțile interesate au făcut deseori referire la Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și la Orientările OCDE privind obligația de diligență, referitoare la conduita responsabilă în afaceri, precum și la Principiile directe ale ONU privind afacerile și drepturile omului. Părțile interesate au remarcat deseori că au aderat deja la orientările respective și au solicitat ca propunerea să fie în concordanță cu acestea.

Au existat dezacorduri cu privire la dovezile de care au nevoie autoritățile pentru a reține un transport la punctul de intrare. Părțile interesate din societatea civilă și-au exprimat dorința de a se recurge la o prezumție relativă pentru anumite produse, industrii, locuri de producție, regiuni și țări în care incidența muncii forțate este semnificativă. De asemenea, autorităților naționale ar trebui să li se permită să inițieze investigații dacă au suspiciuni întemeiate că produsele conțin elemente de muncă forțată în lanțul valoric. În plus, ar trebui instituit un mecanism de tratare a plângerilor pentru a permite societății civile și sindicatelor să depună plângeri în vederea investigării. Sectorul privat ar prefera o viziune independentă de țări și de produse, în care investigațiile să fie inițiate pe baza unor suspiciuni rezonabile. Observațiile au fost divergente și în ceea ce privește sarcina probei, și anume dacă ar trebui să fie la latitudinea importatorului să dovedească faptul că produsele sale nu conțin urme ale muncii forțate sau dacă este responsabilitatea autorității vamale să dovedească faptul că în procesul de producție al transportului care face obiectul investigației s-a utilizat munca forțată. În orice caz, majoritatea părților interesate sunt de acord că ar trebui instituite procese concrete și standarde de investigație, pentru a asigura predictibilitatea și uniformitatea.

În ceea ce privește asigurarea respectării legii, majoritatea părților interesate au fost de acord că ar trebui să fie instituite aceleași standarde pentru toate statele membre și că riscul de fragmentare ar trebui evitat. Prin urmare, este necesar ca autoritățile naționale de aplicare a legii să primească orientări clare și resursele necesare pentru a monitoriza și a pune în aplicare în mod eficace propunerea de regulament (inclusiv pentru formare și pentru a se asigura că autoritățile naționale dispun de suficient personal) și ca UE să joace un rol de coordonare.

Coerența cu reglementările existente la nivelul UE și la nivel național a fost deseori menționată de respondenții din sectorul privat, cu scopul de a evita dublarea eforturilor

¹⁴ https://www.ilo.org/global/topics/forced-labour/publications/WCMS_203832/lang--en/index.htm.

întreprinderilor și creșterea birocrăției. Potrivit altor observații, se consideră mai degrabă că această inițiativă completează lacunele existente în alte reglementări, cum ar fi, de exemplu, excluderea IMM-urilor din domeniul de aplicare al Propunerii de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor.

În ceea ce privește IMM-urile, opiniile sunt, de asemenea, divergente. Reprezentanții societății civile au subliniat că IMM-urile nu ar trebui să beneficieze de excluderi sau de dispoziții speciale, ca în cazul Propunerii de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor. Întrucât IMM-urile reprezintă majoritatea întreprinderilor din UE, includerea lor deplină este esențială pentru ca noul instrument să aibă un impact semnificativ. Pe de altă parte, un număr semnificativ de reprezentanți ai asociațiilor de întreprinderi sau ai întreprinderilor/organizațiilor de afaceri au pledat în favoarea unui tratament special pentru IMM-uri, prin care să le fie oferite orientări detaliate, dispoziții specifice sau chiar excluderi din actul juridic. Principalul argument în acest sens a fost că întreprinderile mai mici dispun de mai puține resurse pentru a desfășura pe deplin diligența necesară și că au mai puțină putere de piață pentru a exercita presiuni asupra furnizorilor, pentru a depune eforturi suplimentare sau pentru a oferi acces la unitățile lor de producție și la angajații lor.

Noua propunere ar trebui să garanteze că produsele despre care s-a constatat că sunt fabricate prin muncă forțată nu numai că sunt interzise pe piața unică a UE, ci și că nu pot fi redirecționate către țări în care nu există o interdicție sau care nu au capacitatea de a investiga și/sau de a asigura respectarea legii. Prin urmare, este extrem de important să se intensifice cooperarea cu autoritățile din țările din afara UE pentru a se asigura că produsele care fac obiectul unei interdicții de introducere pe piața lor nu ajung pe piața unică a UE sau invers.

În feedbackul primit s-a subliniat, de asemenea, valoarea adăugată pe care ar putea să o aducă o bază de date. Părțile interesate au sugerat că autoritățile publice ar putea pune la dispoziție un registru al entităților și al produselor care au făcut obiectul unor sancțiuni și interdicții. Acest lucru ar ajuta întreprinderile, în special IMM-urile, deoarece ar putea evita furnizorii problematici. O serie de părți interesate au solicitat, de asemenea, ca autoritățile vamale să își divulge datele din motive de transparență. Reprezentanții organizațiilor societății civile au solicitat ca importatorilor să li se solicite să cartografieze și să furnizeze detalii cu privire la toți furnizorii lor.

Multe părți interesate au prezentat inițiative specifice întreprinderilor sau sectoarelor, pe care le-au pus în aplicare pentru a combate munca forțată în lanțurile lor valorice, inclusiv rezultatele pe care le-au obținut.

- **Evaluarea impactului**

Problema care trebuie soluționată, și anume munca forțată, se opune direct respectării demnității umane și universalității și indivizibilității drepturilor omului, astfel cum se prevede la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și la articolul 5 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 4 din Convenția europeană a drepturilor omului.

În acest context, este nevoie de acțiuni urgente pentru a combate munca forțată, din această cauză nefiind posibilă o evaluare a impactului. Cu toate acestea, dovezile colectate în urma evaluărilor impactului altor inițiative, cum ar fi propunerea de Directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și Inițiativa privind produsele durabile, au

contribuit la elaborarea prezentei propuneri. Din acest motiv și având în vedere importanța și urgența inițiativei, a fost acordată o derogare în temeiul Orientărilor Comisiei privind o mai bună legiferare. Analiza și documentele justificative vor fi prezentate totuși într-un document de lucru al serviciilor Comisiei în termen de trei luni de la publicarea prezentei propuneri.

În ceea ce privește costurile, propunerea va implica, în principal, costuri de asigurare a respectării legii pentru autoritățile publice și costuri de conformare pentru operatorii economici. De asemenea, și Comisia va suporta unele costuri reduse.

Costurile de conformare sunt costuri pe care vor trebui să le suporte întreprinderile pentru a se asigura că nu introduc și nu pun la dispoziție pe piața Uniunii produse fabricate prin muncă forțată. Costurile întreprinderilor vor depinde de aspecte precum: dacă acestea fac deja obiectul dispozițiilor privind diligența necesară (de exemplu, Propunerea de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor) sau dacă au desfășurat deja diligența necesară în mod voluntar.

În ceea ce privește costurile pentru statele membre care vor pune în aplicare propunerea, acestea vor depinde de structura administrativă existentă la nivel național (și anume, dacă există deja sau nu există autorități care îndeplinesc sarcini similare), de existența unei legislații naționale referitoare la aspectele conexe și de posibila actualizare a sistemelor vamale.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Ar trebui să fie incluși toți operatorii economici care pun la dispoziție produse pe piața Uniunii sau care exportă de pe piața Uniunii. Acest lucru este necesar pentru a interzice în mod eficace punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată.

Există posibilitatea ca IMM-urile să dispună de resurse și expertiză limitate pentru a pune în aplicare sisteme eficace de diligență necesară. Retragera produselor de pe piață ar putea însemna, de asemenea, sarcini mai mari pentru IMM-uri în comparație cu o întreprindere mare.

Prin urmare, vor fi necesare mai multe ajustări pentru IMM-uri. O modalitate de a răspunde nevoilor și constrângerilor specifice ale IMM-urilor ar putea fi, teoretic, **excluderea** acestor întreprinderi din domeniul de aplicare al prezentei propuneri. Totuși, aceasta nu este o opțiune viabilă, deoarece propunerea va trebui să se concentreze pe produsele suspectate că au fost fabricate prin muncă forțată, indiferent de dimensiunea operatorilor economici implicați. Nu se poate exclude în mod aprioric faptul că entitățile pe care autoritățile le pot contacta atunci când inițiază investigații privind munca forțată sunt, în unele cazuri, IMM-uri. Prin urmare, excluderea IMM-urilor ar afecta eficacitatea propunerii și ar crea incertitudine. În plus, este important să se ia în considerare faptul că, întrucât IMM-urile fac parte, de obicei, din lanțurile valorice, politicile care vizează întreprinderile mari din cadrul acestor lanțuri de aprovizionare afectează și IMM-urile, care trebuie să dispună de proceduri de diligență necesară pentru a avea acces la finanțare și pentru a răspunde cererilor din partea cumpărătorilor/furnizorilor mai mari care exercită diligența necesară. Astfel cum s-a subliniat în recomandările Comisiei din *Raportul anual privind IMM-urile europene 2021/2022*⁴², ar putea fi mai adecvat ca legislația să examineze posibilitatea introducerii unor instrumente voluntare simplificate și a unor măsuri de atenuare care să le permită IMM-urilor să își demonstreze angajamentele în materie de durabilitate.

Comisia a evaluat avantajele introducerii unui **prag** pentru volumul și/sau valoarea produselor, sub care autoritățile nu ar iniția investigații privind munca forțată în temeiul prezentei propuneri. Întrucât este mai probabil ca IMM-urile să pună la dispoziție pe piață cantități mai mici, o astfel de clauză *de minimis* ar putea, în principiu, să servească drept modalitate de a lua în considerare situația lor și de a le scuti în mare măsură de investigații. Cu toate acestea, stabilirea unor praguri *de minimis* ar denatura condițiile de concurență echitabile de pe piața internă, creând lacune. De asemenea, nu ar fi o garanție că IMM-urile vor fi mereu excluse din domeniul de aplicare al prezentei propuneri, deoarece operatorii economici mai mici ar putea, cu siguranță, să pună la dispoziție pe piață volume considerabile de produse, în funcție de sector.

Prin urmare, în locul unei excluderi clare a IMM-urilor sau al unui prag *de minimis*, situația acestora ar trebui abordată prin modul de concepere a măsurii, inclusiv prin asigurarea respectării legii bazată pe risc și prin instrumentele de sprijin. Acest proces va include, de exemplu:

conceperea măsurii: Atunci când decid cu privire la termenele de transmitere a informațiilor, autoritățile competente vor lua în considerare dimensiunea și resursele operatorilor economici în cauză, știind că întreprinderile mai mici nu ar avea la fel de multe resurse pentru a-și forma o imagine de ansamblu asupra lanțului valoric și a-l cartografia, la fel ca întreprinderile mai mari.

asigurarea respectării legii bazată pe risc: Autoritățile competente ar trebui să își concentreze eforturile de asigurare a respectării legii asupra cazurilor în care este probabil ca eforturile lor să aibă cel mai bun efect, și anume asupra operatorilor economici implicați în etapele lanțului valoric cât mai aproape de locul în care este probabil să apară riscul de muncă forțată. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să țină seama de dimensiunea și resursele economice ale operatorilor economici, de cantitatea de produse vizate, precum și de amploarea muncii forțate pe care o suspectează.

instrumentele de sprijin: Întrucât experiența a demonstrat că IMM-urile beneficiază de instrumente de sprijin, precum orientări sau modele care necesită costuri mai scăzute, Comisia va emite orientări, care vor ține seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Fișa financiară legislativă anexată la prezenta propunere stabilește implicațiile în ceea ce privește resursele bugetare, umane și administrative.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va monitoriza în mod activ punerea în aplicare a propunerii de regulament și se va asigura că aceasta își atinge obiectivele. Monitorizarea se va concentra în special pe prevenirea eficace a punerii la dispoziție pe piața Uniunii sau a exportării din UE a produselor fabricate prin muncă forțată, precum și pe asigurarea unei cooperări eficace între autoritățile competente. De asemenea, se va lua în considerare impactul asupra întreprinderilor și, în special, asupra IMM-urilor.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Capitolul I conține dispozițiile generale: obiectul (articolul 1), definițiile (articolul 2) și interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată, și anume interzicerea punerii la dispoziție pe piața Uniunii și a exportării acestora (articolul 3).

Capitolul II oferă detalii cu privire la investigații și la deciziile luate de autoritățile competente. Statele membre vor trebui să desemneze una sau mai multe autorități competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor care decurg din prezenta propunere (articolul 12). În etapa preliminară a investigațiilor, autoritățile competente vor trebui să urmeze o abordare bazată pe risc și, în special, să evalueze riscul de încălcare a interdicției menționate mai sus (articolul 4). În cazul în care autoritatea competentă stabilește că există o suspiciune motivată cu privire la o astfel de încălcare, aceasta va trebui să investigheze produsele și operatorii economici în cauză (articolul 5). Capitolul II precizează, de asemenea, deciziile autorităților competente (articolul 6), conținutul acestora (articolul 7), reexaminarea (articolul 8) și recunoașterea (articolul 14). Autoritățile competente vor avea obligații de informare a Comisiei și a autorităților competente ale altor state membre (articolul 9) și obligații în materie de cooperare administrativă și comunicare reciprocă (articolul 13). Capitolul conține, de asemenea, dispoziții referitoare la transmiterea de informații privind presupusele încălcări (articolul 10) și la baza de date privind domeniile sau produsele care prezintă riscuri legate de munca forțată (articolul 11).

Capitolul III cuprinde dispoziții referitoare la produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii. Sunt necesare dispoziții specifice pentru controalele vamale, deoarece Regulamentul (UE) 2019/1020 nu este adecvat în acest scop, iar autoritățile vamale nu pot acționa ca o primă linie de apărare, așa cum procedează de obicei în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020. Prin urmare, autoritățile vamale se vor baza pe deciziile autorităților competente. În plus, autoritățile vamale trebuie să dispună de informații specifice privind persoanele fizice și juridice implicate în procesul de fabricație, precum și privind produsul în sine, pentru ca ele să poată opri în mod eficient produsele fabricate prin muncă forțată care intră sau ies de pe piața Uniunii, în conformitate cu deciziile autorităților competente.

Prin urmare, capitolul III include dispoziții privind controalele vamale (articolul 15), informațiile care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale de către operatorul economic (articolul 16), suspendarea punerii în liberă circulație sau a exportului produselor care pot încălca interdicția (articolul 17), punerea în liberă circulație sau exportul acestora în cazul în care nu există nicio încălcare (articolul 18), refuzul punerii lor în liberă circulație sau al exportului (articolul 19) și eliminarea produselor a căror punere în liberă circulație sau export a fost refuzat(ă) (articolul 20), precum și dispoziții privind schimbul de informații și cooperarea între autoritățile competente și autoritățile vamale (articolul 21).

Capitolul IV conține dispoziții privind sistemele de informații (articolul 22), orientările pe care Comisia va trebui să le adopte pentru a ajuta autoritățile competente să pună în aplicare prezenta propunere de regulament și pentru a ajuta operatorii economici să o respecte, precum și dispoziții care să asigure claritatea sarcinilor și coerența acțiunilor între autoritățile competente (articolul 23) și privind înființarea, componența și sarcinile Rețelei UE vizând produsele obținute prin muncă forțată, care va servi drept platformă pentru coordonarea și cooperarea structurată între autoritățile competente și Comisie (articolul 24).

Capitolul V prevede dispozițiile finale: privind confidențialitatea (articolul 25), cooperarea internațională (articolul 26), actele delegate (articolul 27), procedura de urgență (articolul 28),

procedura comitetului (articolul 29), sancțiunile (articolul 30) și intrarea în vigoare și data punerii în aplicare a prezentei propuneri de regulament (articolul 31).

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**privind interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 114 și 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Astfel cum se recunoaște în preambulul la Protocolul din 2014 la Convenția nr. 29 privind munca forțată (denumită în continuare „Convenția OIM nr. 29”) a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), munca forțată constituie o încălcare gravă a demnității umane și a drepturilor fundamentale ale omului. OIM a declarat eliminarea tuturor formelor de muncă forțată ca principiu privind drepturile fundamentale. OIM clasifică Convenția OIM nr. 29, Protocolul din 2014 la Convenția nr. 29 și Convenția OIM nr. 105 privind abolirea muncii forțate („Convenția OIM nr. 105”) drept convenții fundamentale ale OIM¹⁶. Munca forțată acoperă o gamă largă de practici de muncă coercitive prin care li se impune anumitor persoane să presteze muncă sau servicii pentru care nu și-au oferit de bunăvoie acordul¹⁷.
- (2) Munca forțată este o practică răspândită pe scară largă la nivel mondial. Se estimează că aproximativ 27,6 milioane de persoane au fost supuse la muncă forțată în 2021¹⁸. Grupurile vulnerabile și marginalizate dintr-o societate sunt expuse unui risc deosebit de a fi obligate să presteze muncă forțată. Chiar și atunci când nu este impusă de stat, munca forțată este deseori o consecință a lipsei de bună guvernare a anumitor operatori economici.

¹⁵ JO C, , p. .

¹⁶ <https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm>.

¹⁷ Definiția OIM a muncii forțate în conformitate cu Convenția OIM privind munca forțată, 1920 (nr. 29), [„What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\)” \(ilo.org\)](https://www.ilo.org/global/standards/introduction-to-international-labour-standards/conventions-and-recommendations/lang--en/index.htm) [Ce înseamnă munca forțată, sclavia modernă și traficul de persoane (Munca forțată, sclavia modernă și traficul de persoane)].

¹⁸ „The 2021 Global Estimates of Modern Slavery” (Estimările pentru 2021 privind sclavia modernă la nivel mondial), https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---ipec/documents/publication/wcms_854733.pdf.

- (3) Eradicarea muncii forțate constituie o prioritate pentru Uniune. Respectarea demnității umane și universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului sunt consacrate în mod ferm la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Articolul 5 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 4 din Convenția europeană a drepturilor omului prevăd că nimeni nu poate fi constrâns să efectueze o muncă forțată sau obligatorie. În repetate rânduri, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a interpretat că articolul 4 din Convenția europeană a drepturilor omului impune statelor membre să pedepsească și să incrimineze în mod eficace orice act de ținere a unei persoane în situațiile descrise la articolul 4 din Convenția europeană a drepturilor omului¹⁹.
- (4) Toate statele membre au ratificat convențiile fundamentale ale OIM privind munca forțată și munca copiilor²⁰. Prin urmare, acestea sunt obligate din punct de vedere juridic să prevină și să elimine utilizarea muncii forțate și să transmită periodic rapoarte la OIM.
- (5) Prin politicile și inițiativele sale legislative, Uniunea are ca scop eradicarea muncii forțate. Uniunea promovează diligența necesară în conformitate cu orientările și principiile internaționale stabilite de organizațiile internaționale, inclusiv de OIM, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (denumită în continuare „OCDE”) și Organizația Națiunilor Unite (denumită în continuare „ONU”), pentru a se asigura că munca forțată nu se practică în lanțurile valorice ale întreprinderilor stabilite în Uniune.
- (6) Politica comercială a Uniunii sprijină lupta împotriva muncii forțate atât în relațiile comerciale unilaterale, cât și în relațiile comerciale bilaterale. Capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă din acordurile comerciale ale Uniunii conțin un angajament de a ratifica și de a pune efectiv în aplicare convențiile fundamentale ale OIM, printre care se numără și Convenția OIM nr. 29 și Convenția OIM nr. 105. În plus, preferințele comerciale unilaterale din cadrul sistemului generalizat de preferințe al Uniunii ar putea fi retrase pentru încălcări grave și sistematice ale Convenției OIM nr. 29 și ale Convenției OIM nr. 105.
- (7) Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea traficului de persoane²¹ (Directiva privind combaterea traficului de persoane) armonizează definiția traficului de persoane, inclusiv a muncii sau a serviciilor forțate, și stabilește sancțiuni minime. Orice norme stabilite privind interzicerea introducerii și punerii la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată, atât a celor fabricate pe plan intern, cât și a celor importate sau a celor destinate exportului, precum și obligația de a se asigura că aceste produse sunt retrase de pe piața Uniunii (denumită în continuare „interdicția”) nu ar trebui să aducă atingere directivei respective și, în special, competenței autorităților de aplicare a legii și a autorităților judiciare de a investiga și de a urmări penal infracțiunile privind traficul de persoane, inclusiv exploatarea prin muncă.

¹⁹ De exemplu, punctele 89 și 102 în cauza *Siliadin/Franța* sau punctul 105 în cauza *Chowdury și alții împotriva Greciei*.

²⁰ https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-brussels/documents/publication/wcms_195135.pdf.

²¹ Directiva 2011/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului (JO L 101, 15.4.2011, p. 1).

- (8) (În special, Directiva 20XX/XX/UE privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor stabilește obligații orizontale privind diligența necesară pentru a identifica, a preveni, a atenua și a ține seama de efectele negative reale și potențiale, inclusiv de cele ale muncii forțate, asupra drepturilor omului și a mediului în operațiunile proprii ale întreprinderii, ale filialelor sale și în lanțurile sale valorice, în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor și cu convențiile privind mediul. Obligațiile respective se aplică întreprinderilor mari care depășesc un anumit prag în ceea ce privește numărul de angajați și cifra de afaceri netă,²².)
- (9) În plus, Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului²³ prevede ca importatorii din Uniune de minerale incluse în domeniul de aplicare al regulamentului menționat să îndeplinească obligații de diligență necesară în conformitate cu anexa II la Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat, precum și cu recomandările referitoare la diligența necesară enunțate în orientări. [Regulamentul (UE) nr. XX/20XX privind bateriile și deșeurile de baterii prevede ca operatorii economici să îndeplinească obligații de diligență necesară în lanțurile lor de aprovizionare, inclusiv în ceea ce privește drepturile lucrătorilor²⁴.] [Regulamentul (UE) XX/20XX privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor²⁵ impune diligența necesară în ceea ce privește caracterul legal și care „nu implică defrișări” al produselor de bază și al celorlalte produse care intră în domeniul său de aplicare, inclusiv în ceea ce privește drepturile omului.]
- (10) Articolele [XX] din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului impun statelor membre să se asigure că anumiți operatori economici publică anual declarații nefinanciare în care raportează impactul activității lor asupra aspectelor de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului, inclusiv în ceea ce privește munca forțată, combaterea corupției și a dării sau luării de mită²⁶. (În plus, Directiva 20XX/XX/UE în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea prevede cerințe de raportare detaliate pentru întreprinderile vizate, în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, inclusiv în

²² Directiva 20XX/XX/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937, JO XX, XX.XX.20XX, p. XX.

²³ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

²⁴ REGULAMENTUL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind bateriile și deșeurile de baterii, de abrogare a Directivei 2006/66/CE și de modificare a Regulamentului (UE) 20XX/XX, JO XX, XX.XX.20XX, p. XX.

²⁵ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii a anumitor produse de bază și produse asociate cu defrișările și degradarea pădurilor, precum și exportul acestora din Uniune și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. XXX/20XX, JO XX, XX.XX.20XX, p. XX.

²⁶ Directiva 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari, JO.

lanțurile de aprovizionare globale. Informațiile pe care întreprinderile le prezintă cu privire la drepturile omului ar trebui să includă, după caz, informații cu privire la munca forțată în lanțurile lor valorice²⁷.)

- (11) În iulie 2021, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă au publicat orientări pentru a ajuta întreprinderile din UE să ia măsurile necesare pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare²⁸.
- (12) După cum se recunoaște în Comunicarea Comisiei privind munca decentă la nivel mondial²⁹, în pofida cadrului legislativ și a politicilor actuale, sunt necesare acțiuni suplimentare pentru a atinge obiectivele de eliminare pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată și, prin urmare, pentru a contribui în continuare la combaterea muncii forțate la nivel mondial.
- (13) În rezoluțiile sale, Parlamentul European a condamnat cu fermitate munca forțată și a solicitat interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată³⁰. Prin urmare, este o problemă de moralitate publică faptul că produsele fabricate prin muncă forțată ar putea fi disponibile pe piața Uniunii sau exportate către țări terțe în lipsa unui mecanism eficace de interzicere sau de retragere a unor astfel de produse.
- (14) Pentru a completa cadrul legislativ și de politică al Uniunii privind munca forțată, ar trebui să se interzică introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată sau exportul de produse fabricate pe plan intern sau importate obținute prin muncă forțată și ar trebui să se asigure faptul că produsele respective sunt retrase de pe piața Uniunii.
- (15) În prezent, nu există niciun act legislativ al Uniunii care să autorizeze autoritățile statelor membre să rețină, să confiște sau să dispună retragerea directă a unui produs dacă se constată că acesta a fost fabricat, integral sau parțial, prin muncă forțată.
- (16) Pentru a se asigura eficacitatea interdicției, o astfel de interdicție ar trebui să se aplice produselor pentru care s-a recurs la munca forțată în orice etapă a producției, fabricării, recoltării și extracției lor, inclusiv în etapele de prelucrare sau procesare a produselor. Interdicția ar trebui să se aplice tuturor produselor, de orice tip, inclusiv componentelor acestora, și ar trebui să se aplice produselor indiferent de sector, de origine, indiferent dacă sunt fabricate pe plan intern sau sunt importate, ori dacă sunt introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii sau exportate.
- (17) Interdicția trebuie să contribuie la eforturile internaționale de abolire a muncii forțate. Prin urmare, definiția „muncii forțate” ar trebui aliniată la definiția prevăzută în Convenția OIM nr. 29. Definiția „muncii forțate impuse de autoritățile statului” ar

²⁷ Directiva 20XX/XX/EU a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2013/34/UE, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea, JO XX, XX.XX.20XX, p. XX.

²⁸ Orientări privind obligația de diligență destinate întreprinderilor din UE pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare.

²⁹ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European din 23 martie 2022 privind munca decentă la nivel mondial pentru o tranziție globală justă și o redresare durabilă, [COM(2022) 66 final].

³⁰ A se vedea rezoluțiile: [PROPUNERE DE REZOLUȚIE referitoare la un nou instrument comercial pentru a interzice produsele fabricate prin muncă forțată \(europa.eu\)](#), [Texte adoptate – Munca forțată și situația uigurilor din regiunea autonomă uigură Xinjiang – joi, 17 decembrie 2020 \(europa.eu\)](#), [Texte adoptate – Impunerea muncii forțate la fabrica Linglong și protestele ecologiste din Serbia – joi, 16 decembrie 2021 \(europa.eu\)](#).

trebui să fie aliniată la Convenția OIM nr. 105, care interzice în mod specific utilizarea muncii forțate ca pedeapsă pentru exprimarea opiniilor politice, în scopul dezvoltării economice, ca mijloc de disciplină a muncii, ca sancțiune pentru participarea la greve sau ca mijloc de discriminare pe criterii de rasă, de apartenență religioasă sau de altă natură³¹.

- (18) Există posibilitatea ca microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii („IMM-urile”) să nu dispună de resurse și capacitate suficiente pentru a se asigura că produsele pe care le introduc sau le pun la dispoziție pe piața Uniunii nu au fost fabricate prin muncă forțată. Prin urmare, Comisia ar trebui să adopte orientări privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, care să țină seama și de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici. În plus, Comisia ar trebui să adopte orientări privind indicatorii de risc pentru munca forțată și privind informațiile aflate la dispoziția publicului pentru a ajuta IMM-urile, precum și alți operatori economici, să respecte cerințele interdicției.
- (19) Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să monitorizeze piața pentru a identifica încălcările interdicției. Atunci când desemnează autoritățile competente respective, statele membre ar trebui să se asigure că acestea dispun de resurse suficiente și că personalul lor deține competențele și cunoștințele necesare, în special în domeniul drepturilor omului, al gestionării lanțului valoric și al proceselor de diligență necesară. Autoritățile competente ar trebui să colaboreze îndeaproape cu Inspecțiile Muncii de la nivel național și cu autoritățile judiciare și de aplicare a legii, inclusiv cu cele responsabile pentru combaterea traficului de persoane, astfel încât să se evite compromiterea investigațiilor desfășurate de autoritățile menționate.
- (20) Pentru a spori eficacitatea interdicției, autoritățile competente ar trebui să acorde operatorilor economici un interval de timp rezonabil pentru a identifica, a atenua, a preveni și a elimina riscul de muncă forțată.
- (21) Atunci când identifică posibile încălcări ale interdicției, autoritățile competente ar trebui să urmeze o abordare bazată pe riscuri și să evalueze toate informațiile de care dispun. Autoritățile competente ar trebui să inițieze o investigație în cazul în care, pe baza evaluării tuturor informațiilor disponibile, stabilesc că există o suspiciune motivată de încălcare a interdicției.
- (22) Înainte de a iniția o investigație, autoritățile competente ar trebui să solicite operatorilor economici care fac obiectul evaluării informații cu privire la acțiunile întreprinse pentru a atenua, a preveni sau a elimina riscurile de muncă forțată în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor valorice în ceea ce privește produsele care fac obiectul evaluării. Îndeplinirea acestei obligații de diligență necesară în ceea ce privește munca forțată ar trebui să contribuie la reducerea riscului ca operatorul economic să recurgă la munca forțată în cadrul operațiunilor și al lanțurilor sale valorice. Diligența necesară adecvată înseamnă că aspectele legate de munca forțată din lanțul valoric au fost identificate și abordate în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii și cu standardele internaționale. Așadar, în cazul în care autoritatea competentă consideră că nu există nicio suspiciune motivată cu privire la o încălcare a interdicției, de exemplu ca urmare, dar fără a se limita la aplicarea legislației în vigoare, a orientărilor, a

³¹ [„What is forced labour, modern slavery and human trafficking \(Forced labour, modern slavery and human trafficking\)” \(ilo.org\)](#) [Ce înseamnă munca forțată, sclavia modernă și traficul de persoane (Munca forțată, sclavia modernă și traficul de persoane)] și Convențiile OIM nr. 29 și nr. 105 la care se face trimitere în documentul menționat.

recomandărilor sau a altor măsuri de diligență necesară în legătură cu munca forțată într-un mod care să atenueze, să prevină și să elimine riscul de muncă forțată, nu ar trebui inițiată nicio investigație.

- (23) Pentru a asigura cooperarea dintre autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului act legislativ și al altor acte legislative relevante și pentru a asigura coerența acțiunilor și a deciziilor lor, autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament ar trebui să solicite informații de la alte autorități relevante, dacă este necesar, cu privire la măsura în care operatorii economici care fac obiectul evaluării îndeplinesc sau nu obligația de diligență necesară în ceea ce privește munca forțată, în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii sau cu legislația statelor membre care stabilește cerințe referitoare la diligența necesară și la transparența în ceea ce privește munca forțată.
- (24) În cursul etapei preliminare a investigației, autoritățile competente ar trebui să se concentreze asupra operatorilor economici implicați în etapele lanțului valoric în care există un risc mai ridicat de muncă forțată pentru fabricarea produselor care fac obiectul investigației, ținând seama, de asemenea, de dimensiunea și de resursele lor economice, de cantitatea de produse vizate și de amploarea muncii forțate pe care o suspectează.
- (25) Atunci când solicită informații în cursul investigației, autoritățile competente ar trebui să acorde prioritate, în măsura în care acest lucru este posibil și asigurând desfășurarea eficace a investigației, operatorilor economici care fac obiectul investigației și care sunt implicați în etapele lanțului valoric cât mai aproape de locul în care apare riscul probabil de muncă forțată și să țină seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici, de cantitatea de produse vizate, precum și de amploarea muncii forțate pe care o suspectează.
- (26) Autorităților competente ar trebui să le revină sarcina de a stabili dacă s-a recurs la munca forțată în vreuna dintre etapele de producție, fabricare, recoltare sau extracție a unui produs, inclusiv în cursul prelucrării sau al procesării produsului, pe baza tuturor informațiilor și dovezilor colectate în cursul investigației, inclusiv în etapa preliminară a acesteia. Pentru a se asigura dreptul operatorilor economici la un proces echitabil, aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a furniza informații în apărarea lor autorităților competente pe tot parcursul investigației.
- (27) Autoritățile competente care stabilesc că operatorii economici au încălcat interdicția trebuie să interzică fără întârziere introducerea și punerea la dispoziție a unor astfel de produse pe piața Uniunii și exportul lor din Uniune și să solicite operatorilor economici care au făcut obiectul investigației să retragă de pe piața Uniunii produsele relevante puse deja la dispoziție și să dispună distrugerea, scoaterea din uz sau eliminarea lor în alt mod în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii, inclusiv cu legislația Uniunii privind gestionarea deșeurilor.
- (28) În decizia respectivă, autoritățile competente ar trebui să precizeze constatările investigației și informațiile care stau la baza constatărilor și să stabilească un termen rezonabil în care operatorii economici ar trebui să se conformeze deciziei, precum și informații care să permită identificarea produsului vizat de decizie. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte actele de punere în aplicare necesare pentru a specifica detaliile cu privire la informațiile care trebuie incluse în astfel de decizii.

- (29) La stabilirea unui termen rezonabil pentru a se conforma ordinului, autoritățile competente ar trebui să țină seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici în cauză.
- (30) În cazul în care operatorii economici nu respectă decizia autorităților competente până la expirarea termenului stabilit, autoritățile competente ar trebui să se asigure că se interzice introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii, exportul sau retragerea de pe piața Uniunii a produselor relevante și că orice astfel de produse rămase în stocul operatorilor economici relevanți sunt distruse, scoase din uz sau eliminate în alt mod în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii, inclusiv cu legislația Uniunii privind gestionarea deșeurilor, pe cheltuiala operatorilor economici.
- (31) Operatorii economici ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita o reexaminare a deciziilor de către autoritățile competente, după ce au furnizat noi informații care să demonstreze că nu se poate concluziona că produsele relevante au fost fabricate prin muncă forțată. Autoritățile competente ar trebui să își retragă decizia în cazul în care stabilesc, pe baza acestor informații noi, că nu se poate stabili dacă produsele au fost fabricate prin muncă forțată.
- (32) Orice persoană, indiferent dacă este o persoană fizică sau juridică sau orice asociație fără personalitate juridică ar trebui să aibă posibilitatea de a transmite informații autorităților competente atunci când consideră că produsele fabricate prin muncă forțată sunt introduse și puse la dispoziție pe piața Uniunii și de a fi informată cu privire la rezultatul evaluării informațiilor pe care le-a transmis.
- (33) Comisia ar trebui să adopte orientări pentru a facilita punerea în aplicare a interdicției de către operatorii economici și autoritățile competente. Astfel de orientări ar trebui să includă orientări privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată și informații suplimentare pentru ca autoritățile competente să pună în aplicare interdicția. Orientările privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată ar trebui să se bazeze pe Orientările privind obligația de diligență destinate întreprinderilor din UE pentru a gestiona riscul muncii forțate în cadrul operațiunilor și al lanțurilor lor de aprovizionare, publicate de Comisie și de Serviciul European de Acțiune Externă în iulie 2021. Orientările ar trebui să fie coerente cu alte orientări ale Comisiei în această privință și cu orientările relevante ale organizațiilor internaționale. Rapoartele organizațiilor internaționale, în special ale OIM, precum și alte surse independente și verificabile de informații ar trebui luate în considerare pentru identificarea indicatorilor de risc.
- (34) Deciziile autorităților competente de stabilire a unei încălcări a interdicției ar trebui comunicate autorităților vamale, care ar trebui să urmărească identificarea produsului în cauză dintre produsele declarate pentru punere în liberă circulație sau pentru export. Autoritățile competente ar trebui să fie responsabile pentru asigurarea aplicării generale a interdicției în ceea ce privește piața internă, precum și produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii. Întrucât munca forțată face parte din procesul de fabricare și nu lasă nicio urmă pe produs, iar Regulamentul (UE) 2019/1020 vizează numai produsele fabricate, iar domeniul său de aplicare este limitat la punerea în liberă circulație, autoritățile vamale nu ar fi în măsură să acționeze în mod autonom în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 pentru aplicarea și asigurarea respectării interdicției. Organizarea specifică a controalelor din fiecare stat membru nu ar trebui să aducă atingere Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al

Consiliului³² și dispozițiilor sale generale privind competențele de control și de supraveghere ale autorităților vamale.

- (35) Informațiile puse în prezent la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici includ doar informații generale privind produsele, dar nu conțin informații privind fabricantul sau producătorul și furnizorii de produse, și nici informații specifice privind produsele. Pentru ca autoritățile vamale să poată identifica produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii, care ar putea încălca regulamentul și care, în consecință, ar trebui să fie reținute la frontierele externe ale UE, operatorii economici ar trebui să prezinte autorităților vamale informații care să permită corelarea unei decizii a autorităților competente cu produsul în cauză. Printre informațiile respective trebuie incluse cele referitoare la fabricant sau producător și furnizorii produsului, precum și orice alte informații privind produsul propriu-zis. În acest scop, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate de identificarea produselor pentru care ar trebui furnizate astfel de informații, utilizând, printre altele, baza de date creată în temeiul prezentului regulament, precum și informațiile și deciziile autorităților competente codificate în sistemul de informații și comunicare („ICSMS”) prevăzut la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte actele de punere în aplicare necesare pentru a specifica detaliile informațiilor care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici. Aceste informații ar trebui să includă descrierea, denumirea sau marca produsului, cerințele specifice în temeiul legislației Uniunii pentru identificarea produsului (cum ar fi tipul, numărul de referință, modelul, lotul sau numărul de serie aplicat pe produs sau furnizat pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul ori identificatorul unic al pașaportului digital al produsului), precum și detalii privind fabricantul sau producătorul și furnizorii produsului, inclusiv, pentru fiecare dintre aceștia, numele, denumirea comercială sau marca înregistrată a acestora, datele lor de contact, numărul unic de identificare în țara în care sunt stabiliți și, dacă este cazul, numărul lor de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI). Revizuirea Codului vamal al Uniunii va lua în considerare introducerea în legislația vamală a informațiilor care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale de către operatorii economici pentru a asigura respectarea prezentului regulament și, în sens mai larg, pentru a spori gradul de transparență a lanțului de aprovizionare.
- (36) Autoritățile vamale care identifică un produs care poate face obiectul unei decizii comunicate de autoritățile competente, prin care se stabilește o încălcare a interdicției, ar trebui să suspende punerea în liberă circulație a produsului respectiv și să notifice imediat acest lucru autorităților competente. Autoritățile competente ar trebui să ajungă la o concluzie într-un termen rezonabil cu privire la cazul care le-a fost notificat de către autoritățile vamale, fie confirmând, fie infirmând faptul că produsul în cauză face obiectul unei decizii. Dacă este necesar, autoritățile competente ar trebui să fie autorizate să solicite menținerea suspendării punerii în liberă circulație. În absența unei concluzii din partea autorităților competente în termenul specificat, autoritățile vamale ar trebui să acorde punerea în liberă circulație a produselor dacă sunt îndeplinite toate celelalte cerințe și formalități aplicabile. În general, nici punerea în liberă circulație, și nici exportul nu ar trebui considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii, deoarece o astfel de punere în liberă circulație nu include neapărat un control complet al acestei conformități.

³²

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

- (37) În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs face obiectul unei decizii de constatare a unei încălcări a interdicției, acestea ar trebui să informeze imediat autoritățile vamale, care ar trebui să refuze punerea sa în liberă circulație sau exportul. Produsul ar trebui să fie distrus, scos din uz sau eliminat în alt mod în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii, inclusiv cu legislația privind gestionarea deșeurilor, care exclude reexportul în cazul mărfurilor neunionale.
- (38) Condițiile aplicabile produselor pe durata suspendării punerii lor în liberă circulație sau a exportului, inclusiv depozitarea sau distrugerea și eliminarea lor în cazul unui refuz de punere în circulație, ar trebui stabilite de autoritățile vamale, după caz, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013. În cazul în care produsele care intră pe piața Uniunii necesită o prelucrare suplimentară, acestea trebuie plasate sub regimul vamal adecvat care permite o astfel de prelucrare în conformitate cu articolele 220, 254, 256, 257 și 258 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
- (39) O asigurare a respectării uniforme a interdicției în ceea ce privește produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii poate fi realizată numai prin schimbul sistematic de informații și prin cooperarea între autoritățile competente, autoritățile vamale și Comisie.
- (40) Pentru colectarea, prelucrarea și stocarea informațiilor, într-o formă structurată, cu privire la aspecte legate de asigurarea respectării interdicției, autoritățile competente ar trebui să utilizeze ICSMS. Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale ar trebui să aibă acces la sistemul respectiv pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (41) Pentru a optimiza și a facilita procesul de control al produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii, este necesar să se permită un transfer automatizat de date între ICSMS și sistemele vamale. Ar trebui să se facă o distincție între trei transferuri de date diferite, ținând seama de scopul fiecărui transfer. În primul rând, deciziile de stabilire a unei încălcări a interdicției ar trebui comunicate din ICSMS către Sistemul electronic de gestionare a riscurilor în domeniul vamal (CRMS), menționat la articolul 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei³³, fără a aduce atingere niciunei evoluții viitoare a mediului de gestionare a riscurilor vamale, în vederea utilizării de către autoritățile vamale pentru a identifica produsele care pot face obiectul unei astfel de decizii. Interfețele disponibile ale mediului vamal ar trebui utilizate pentru aceste prime transferuri de date. În al doilea rând, în cazul în care autoritățile vamale identifică un astfel de produs, gestionarea cazurilor va fi necesară, printre altele, pentru a transfera notificarea suspendării, concluzia autorităților competente și rezultatul acțiunilor întreprinse de autoritățile vamale. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi ar trebui să sprijine acest al doilea transfer de date între ICSMS și sistemele vamale naționale. În al treilea rând, sistemele vamale conțin informații privind produsele care intră și ies de pe piața Uniunii care ar fi relevante pentru ca autoritățile competente să își îndeplinească sarcinile, dar care nu le sunt accesibile. Prin urmare, informațiile relevante ar trebui extrase și transmise către ICSMS. Cele trei interconexiuni ar trebui să fie foarte automatizate și ușor de utilizat, astfel încât să se limiteze orice sarcină suplimentară pentru autoritățile vamale.

³³ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte, în cooperare cu autoritățile vamale și cu autoritățile competente, actele de punere în aplicare necesare pentru a stabili normele procedurale, modalitățile practice și elementele de date care urmează să fie transferate între ICSMS și sistemele vamale, precum și orice altă cerință auxiliară.

- (42) Pentru a se asigura eficacitatea executării deciziilor luate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, autoritățile competente din celelalte state membre ar trebui să recunoască și să execute aceste decizii în ceea ce privește produsele cu aceeași identificare din același lanț de aprovizionare în care s-a identificat munca forțată.
- (43) În cazul în care, în scopul aplicării interdicției, este necesar să se prelucereze date cu caracter personal, o astfel de prelucrare ar trebui să se realizeze în conformitate cu dreptul Uniunii în materie de protecție a datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în scopul aplicării interdicției este reglementată de Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ și de Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵.
- (44) Pentru a asigura aplicarea eficace a interdicției, este necesar să se instituie o rețea care să vizeze coordonarea și cooperarea structurată între autoritățile competente ale statelor membre și, după caz, experții din partea autorităților vamale și a Comisiei. Această rețea ar trebui să vizeze, de asemenea, raționalizarea practicilor autorităților competente din Uniune care facilitează punerea în aplicare de către statele membre a unor activități comune de asigurare a respectării legislației, inclusiv a investigațiilor comune. Respectiva structură administrativă de sprijin ar trebui să permită gruparea resurselor și menținerea unui sistem informatic și de comunicații între statele membre și Comisie, contribuind astfel la o mai bună asigurare a respectării interdicției.
- (45) Întrucât munca forțată este o problemă globală și având în vedere interconexiunile dintre lanțurile valorice globale, este necesar să se promoveze cooperarea internațională împotriva muncii forțate, ceea ce ar îmbunătăți, de asemenea, eficiența aplicării și a asigurării respectării interdicției. Comisia ar trebui să coopereze și să facă schimb de informații în mod corespunzător cu autoritățile țărilor terțe și cu organizațiile internaționale pentru a îmbunătăți punerea în aplicare eficace a interdicției. Cooperarea internațională cu autoritățile din țările terțe se va desfășura într-un mod structurat, în cadrul structurilor de dialog existente, de exemplu dialogurile privind drepturile omului cu țările terțe sau, dacă este necesar, dialoguri specifice care vor fi create ad-hoc.
- (46) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, trebuie conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶.

³⁴ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

³⁵ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE, JO L 295, 21.11.2018, p. 39.

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (47) În vederea completării sau a modificării anumitor elemente neesențiale ale prezentului regulament, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Este deosebit de important ca, în cadrul activității sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (48) Pentru a se asigura că autoritățile vamale primesc toate informațiile necesare cu privire la produs pentru a acționa în mod eficace, inclusiv informațiile de identificare a produsului relevant, informațiile despre fabricant sau producător și informațiile despre furnizorii de produse în ceea ce privește produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei. Autoritățile vamale trebuie să aibă posibilitatea de a obține rapid informații cu privire la anumite produse, identificate în deciziile autorităților competente, pentru a întreprinde acțiuni și măsuri în mod eficient și rapid. În astfel de cazuri, actele delegate ar trebui adoptate printr-o procedură de urgență.
- (49) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume interdicția, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (50) Pentru a se permite aplicarea cu promptitudine a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, acesta trebuie să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește norme care interzic operatorilor economici să introducă și să pună la dispoziție pe piața Uniunii sau să exporte de pe piața Uniunii produse fabricate prin muncă forțată.
2. Prezentul regulament nu reglementează retragerea produselor care au ajuns la utilizatorii finali de pe piața Uniunii.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „muncă forțată” înseamnă munca forțată sau obligatorie, astfel cum este definită la articolul 2 din Convenția privind munca forțată din 1930 (nr. 29) a Organizației Internaționale a Muncii, inclusiv munca forțată a copiilor;
- (b) „muncă forțată impusă de autoritățile de stat” înseamnă utilizarea muncii forțate, astfel cum este descrisă la articolul 1 din Convenția privind abolirea muncii forțate din 1957 (nr. 105) a Organizației Internaționale a Muncii;
- (c) „diligență necesară în ceea ce privește munca forțată” înseamnă eforturile depuse de operatorul economic pentru a pune în aplicare cerințe obligatorii, orientări voluntare, recomandări sau practici pentru a identifica, a preveni, a atenua sau a elimina utilizarea muncii forțate în ceea ce privește produsele care urmează să fie puse la dispoziție pe piața Uniunii sau care urmează să fie exportate;
- (d) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit, iar în cazul în care produsul este oferit spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, este considerat ca fiind pus la dispoziție pe piață în cazul în care oferta este destinată utilizatorilor din Uniune;
- (e) „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
- (f) „produs” înseamnă orice produs care poate fi evaluat în bani și care poate face, ca atare, obiectul unor tranzacții comerciale, indiferent dacă este extras, recoltat, produs sau fabricat, incluzând prelucrarea sau procesarea unui produs în orice etapă a lanțului său de aprovizionare;
- (g) „produs fabricat prin muncă forțată” înseamnă un produs pentru care munca forțată a fost utilizată integral sau parțial în orice etapă a extracției, recoltării, producției sau fabricării sale, inclusiv în cursul prelucrării sau procesării unui produs în orice etapă a lanțului său de aprovizionare;
- (h) „operator economic” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau asociație de persoane care introduce sau pune la dispoziție produse pe piața Uniunii sau exportă produse;
- (i) „fabricant” înseamnă fabricantul produsului în temeiul legislației Uniunii aplicabile produsului respectiv;
- (j) „producător” înseamnă producătorul de produse agricole menționate la articolul 38 alineatul (1) din TFUE sau de materii prime;
- (k) „furnizor de produse” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau asociație de persoane din lanțul de aprovizionare care extrage, recoltează, produce sau fabrică un produs în întregime sau parțial sau intervine în prelucrarea sau procesarea unui produs în orice etapă a lanțului său de aprovizionare, fie în calitate de producător, fie în orice altă situație;
- (l) „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ori asociație de persoane stabilită în Uniune care introduce pe piața Uniunii un produs dintr-o țară terță;

- (m) „exportator” înseamnă exportatorul astfel cum este definit la articolul 1 punctul 19 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei³⁷;
- (n) „suspiciune motivată” înseamnă un motiv bine întemeiat, bazat pe informații obiective și verificabile, pentru ca autoritățile competente să suspecteze că produsele au fost probabil fabricate prin muncă forțată;
- (o) „autorități vamale” înseamnă autoritățile vamale definite la articolul 5 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (p) „produse care intră pe piața Uniunii” înseamnă produsele din țări terțe destinate introducerii pe piața Uniunii sau destinate uzului sau consumului privat pe teritoriul vamal al Uniunii și care au fost plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”;
- (q) „produse care ies de pe piața Uniunii” înseamnă produsele plasate sub regimul vamal „export”;
- (r) „punere în liberă circulație” înseamnă procedura prevăzută la articolul 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (s) „export” înseamnă procedura prevăzută la articolul 269 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
- (t) „Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi (EU CSW-CERTEX) înseamnă sistemul instituit prin articolul 4 din [Regulamentul (UE) XX/20XX de instituire a Mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 COM/2020/673 final];
- (u) „medii naționale aferente ghișeului unic pentru vămi” înseamnă mediile naționale aferente ghișeului unic pentru vămi, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 9 din [Regulamentul (UE) XX/20XX al Parlamentului European și al Consiliului³⁸].

Articolul 3

Interzicerea produselor fabricate prin muncă forțată

Operatorii economici nu trebuie să introducă și să pună la dispoziție pe piața Uniunii produse fabricate prin muncă forțată, și nici să exporte astfel de produse.

Capitolul II

Investigațiile și deciziile autorităților competente

Articolul 4

Etapa preliminară a investigațiilor

³⁷ Regulamentul delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, JO L 343, 29.12.2015, p. 1.

³⁸ Regulamentul (UE) XX/20XX al Parlamentului European și al Consiliului din ,JO,

1. Autoritățile competente urmează o abordare bazată pe risc atunci când evaluează probabilitatea ca operatorii economici să fi încălcat articolul 3. Evaluarea respectivă se bazează pe toate informațiile relevante de care dispun, inclusiv pe următoarele informații:
 - (a) observațiile prezentate de persoane fizice sau juridice sau de orice asociație fără personalitate juridică în temeiul articolului 10;
 - (b) indicatorii de risc și alte informații în temeiul articolului 23 literele (b) și (c);
 - (c) baza de date menționată la articolul 11;
 - (d) informațiile și deciziile codificate în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1), inclusiv orice cazuri anterioare de conformitate sau neconformitate a unui operator economic cu articolul 3;
 - (e) informațiile solicitate de autoritatea competentă de la alte autorități relevante, dacă este necesar, cu privire la măsura în care operatorii economici incluși în evaluare fac obiectul obligației de diligență necesară și aplică diligența necesară în ceea ce privește munca forțată în conformitate cu legislația aplicabilă a Uniunii sau cu legislația statelor membre care stabilește cerințe privind diligența necesară și transparența în ceea ce privește munca forțată.
2. Atunci când evaluează probabilitatea ca operatorii economici să fi încălcat articolul 3, autoritățile competente se concentrează asupra operatorilor economici implicați în etapele lanțului valoric cât mai aproape de locul în care este probabil să apară riscul de muncă forțată și iau în considerare dimensiunea și resursele economice ale operatorilor economici, cantitatea de produse în cauză, precum și amploarea muncii forțate pe care o suspectează.
3. Înainte de a iniția o investigație în conformitate cu articolul 5 alineatul (1), autoritatea competentă solicită operatorilor economici care fac obiectul evaluării informații cu privire la acțiunile întreprinse pentru identificarea, prevenirea, atenuarea sau eliminarea riscurilor de muncă forțată din operațiunile lor și din lanțurile lor valorice în ceea ce privește produsele care fac obiectul evaluării, inclusiv pe baza oricăruia dintre următoarele elemente:
 - (a) legislația aplicabilă a Uniunii sau legislația statelor membre care stabilește cerințe privind diligența necesară și transparența în ceea ce privește munca forțată;
 - (b) orientările adoptate de Comisie în temeiul articolului 23 litera (a);
 - (c) orientările sau recomandările privind diligența necesară ale ONU, OIM, OCDE sau ale altor organizații internaționale relevante;
 - (d) orice altă obligație de diligență necesară în ceea ce privește munca forțată.
4. Operatorii economici trebuie să ofere răspuns la cererea autorității competente, menționată la alineatul (3), în termen de 15 zile lucrătoare de la data la care au primit o astfel de cerere. Operatorii economici pot furniza autorităților competente orice alte informații pe care le consideră utile în sensul prezentului articol.
5. În termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (4), autoritățile competente încheie etapa preliminară a investigației lor prin care stabilesc dacă există o suspiciune motivată de

încălcarea a articolului 3, pe baza evaluării menționate la alineatul (1) și a informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (4).

6. Autoritatea competentă ține seama în mod corespunzător de faptul că operatorul economic demonstrează că acționează cu diligența necesară pe baza impactului identificat al muncii forțate în lanțul său de aprovizionare, că adoptă și pune în aplicare măsuri adecvate și eficiente pentru a elimina munca forțată într-o perioadă scurtă.
7. Autoritățile competente nu inițiază o investigație în temeiul articolului 5 și informează în consecință operatorii economici care fac obiectul evaluării în cazul în care, în urma evaluării menționate la alineatul (1) și a informațiilor transmise de operatorii economici în temeiul alineatului (4), autoritățile competente consideră că nu există nicio suspiciune motivată cu privire la o încălcare a articolului 3, de exemplu din cauza, dar fără a se limita la aplicarea legislației în vigoare, a orientărilor, a recomandărilor sau a altor măsuri de diligență referitoare la munca forțată menționate la alineatul (3) într-un mod care să atenueze, să prevină și să elimine riscul de muncă forțată.

Articolul 5

Investigații

1. Autoritățile competente care, în temeiul articolului 4 alineatul (5), stabilesc că există o suspiciune motivată cu privire la o încălcare a articolului 3, decid să inițieze o investigație cu privire la produsele și operatorii economici în cauză.
2. Autoritățile competente care inițiază o investigație în temeiul alineatului (1) informează operatorii economici care fac obiectul investigației, în termen de 3 zile lucrătoare de la data deciziei de inițiere a unei astfel de investigații, cu privire la următoarele:
 - (a) inițierea investigației și posibilele consecințe ale acesteia;
 - (b) produsele care fac obiectul investigației;
 - (c) motivele inițierii investigației, cu excepția cazului în care acest lucru ar periclita rezultatul investigației;
 - (d) posibilitatea ca operatorii economici să prezinte autorității competente orice alt document sau informație, precum și data până la care trebuie prezentate astfel de informații.
3. În cazul în care autoritățile competente solicită acest lucru, operatorii economici care fac obiectul investigației transmit autorităților competente respective orice informații relevante și necesare pentru investigație, inclusiv informații de identificare a produselor care fac obiectul investigației, a fabricantului sau a producătorului produselor respective și a furnizorilor de produse. Atunci când solicită astfel de informații, în măsura în care acest lucru este posibil, autoritățile competente trebuie:
 - (a) să acorde prioritate operatorilor economici care fac obiectul investigației implicați în etapele lanțului valoric cât mai aproape de locul în care apare riscul probabil de muncă forțată și
 - (b) să țină seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici, de cantitatea de produse vizate, precum și de amploarea muncii forțate pe care o suspectează.

4. Operatorii economici transmit informațiile în termen de 15 zile lucrătoare de la cererea menționată la alineatul (3) sau întocmesc o cerere justificată de prelungire a termenului respectiv.
5. Atunci când decid cu privire la termenele menționate la prezentul articol, autoritățile competente țin seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici în cauză.
6. Autoritățile competente pot efectua toate controalele și inspecțiile necesare, inclusiv investigații în țări terțe, cu condiția ca operatorii economici în cauză să își dea acordul și ca guvernul statului membru sau al țării terțe în care urmează să aibă loc inspecțiile să fi fost notificat în mod oficial și să nu formuleze obiecții.

Articolul 6

Decizii ale autorităților competente

1. Autoritățile competente evaluează toate informațiile și dovezile colectate în temeiul articolelor 4 și 5 și, pe această bază, stabilesc dacă fost încălcat articolul 3, într-un termen rezonabil de la data la care au inițiat investigația în temeiul articolului 5 alineatul (1).
2. În pofida alineatului (1), autoritățile competente pot stabili că articolul 3 fost încălcat pe baza oricăror alte date disponibile, în cazul în care nu au putut fi colectate informații și dovezi în temeiul articolului 5 alineatul (3) sau (6).
3. În cazul în care autoritățile competente nu pot stabili dacă a fost încălcat articolul 3, acestea iau o decizie de închidere a investigației și informează operatorul economic în acest sens.
4. În cazul în care constată că articolul 3 fost încălcat, autoritățile competente adoptă fără întârziere o decizie care prevede:
 - (a) o interdicție de a introduce sau de a pune la dispoziție produsele în cauză pe piața Uniunii și de a le exporta;
 - (b) un ordin conform căruia operatorii economici care au făcut obiectul investigației trebuie să retragă de pe piața Uniunii produsele relevante care au fost deja introduse sau puse la dispoziție pe piață;
 - (c) un ordin conform căruia operatorii economici care au făcut obiectul investigației trebuie să elimine produsele respective în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii.
5. În cazul în care un operator economic nu s-a conformat deciziei menționate la alineatul (4), autoritățile competente se asigură că sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) că se interzice introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a produselor în cauză;
 - (b) că produsele introduse sau puse deja la dispoziție pe piață sunt retrase de pe piața Uniunii;
 - (c) că orice produs rămas în stocul operatorului economic în cauză este eliminat în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii, pe cheltuiala operatorului economic.

6. În cazul în care operatorii economici furnizează autorităților competente dovezi că s-au conformat deciziei menționate la alineatul (4) și că au eliminat munca forțată din operațiunile lor sau din lanțul lor de aprovizionare în ceea ce privește produsele în cauză, autoritățile competente își retrag decizia începând din momentul respectiv și informează operatorii economici.

Articolul 7

Conținutul deciziei

1. Decizia menționată la articolul 6 alineatul (4) conține toate elementele următoare:
 - (a) constatările investigației și informațiile care stau la baza acestora;
 - (b) un termen rezonabil în care operatorii economici să se conformeze ordinului, care nu poate avea o durată mai mică de 30 de zile lucrătoare și nici mai mare decât este necesar pentru retragerea produselor respective. Atunci când stabilește un astfel de termen, autoritatea competentă ține seama de dimensiunea și de resursele economice ale operatorului economic;
 - (c) toate informațiile relevante și, în special, detaliile care permit identificarea produsului cărui i se aplică decizia, inclusiv detalii privind fabricantul sau producătorul și furnizorii produsului;
 - (d) dacă sunt disponibile și aplicabile, informațiile necesare în temeiul legislației vamale astfel cum este definită la articolul 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
2. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să specifice mai detaliat informațiile care trebuie incluse în decizii. Detaliile respective includ cel puțin detalii privind informațiile care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale în conformitate cu articolul 16 alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29.

Articolul 8

Reexaminarea deciziilor

1. Autoritățile competente oferă operatorilor economici afectați de o decizie adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (4) posibilitatea de a solicita o reexaminare a deciziei respective în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii deciziei. În cazul mărfurilor perisabile, al animalelor și al plantelor, termenul este de 5 zile lucrătoare. Cererea de reexaminare trebuie să conțină informații care să demonstreze că produsele sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate în conformitate cu articolul 3.
2. O cerere de reexaminare a unei decizii adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (4) trebuie să conțină informații noi care nu au fost aduse la cunoștința autorității competente în cursul investigației. Cererea de reexaminare întârzie executarea deciziei adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (4) până când autoritatea competentă adoptă o decizie cu privire la cererea de reexaminare.
3. O autoritate competentă adoptă o decizie cu privire la cererea de reexaminare în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii. În cazul mărfurilor perisabile, al animalelor și al plantelor, termenul este de 5 zile lucrătoare.

4. În cazul în care o autoritate competentă consideră că, după examinarea noilor informații furnizate de operatorul economic în conformitate cu alineatul (1), nu poate stabili că produsele au fost introduse sau puse la dispoziție pe piață sau sunt exportate cu încălcarea articolului 3, aceasta își retrage decizia adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (4).
5. Operatorii economici care au fost afectați de o decizie a unei autorități competente în temeiul prezentului regulament au acces la o instanță pentru a examina legalitatea de procedură și de fond a deciziei.
6. Alineatul (5) nu aduce atingere dispozițiilor de drept intern care impun epuizarea căilor de atac administrative înainte de inițierea unei proceduri judiciare.
7. Deciziile adoptate de autoritățile competente în temeiul articolului 6 și al prezentului articol nu aduc atingere niciunei decizii de natură judiciară emise de instanțele naționale ale statelor membre cu privire la aceiași operatori economici sau produse.

Articolul 9

Obligațiile de informare ale autorităților competente

1. Autoritatea competentă informează fără întârziere Comisia și autoritățile competente ale altor state membre care utilizează sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1) cu privire la următoarele:
 - (a) orice decizie de a nu iniția o investigație în urma unei etape preliminare de investigație, menționată la articolul 4 alineatul (7);
 - (b) orice decizie de a iniția o investigație menționată la articolul 5 alineatul (1);
 - (c) orice decizie de a interzice introducerea și punerea la dispoziție a produselor pe piață și exportul acestora, precum și de a dispune retragerea produselor deja introduse sau puse la dispoziție pe piață și eliminarea lor, menționată la articolul 6 alineatul (4);
 - (d) orice decizie de a încheia investigația menționată la articolul 6 alineatul (3);
 - (e) orice retragere a deciziei menționate la articolul 6 alineatul (6);
 - (f) orice cerere de reexaminare formulată de un operator economic, menționată la articolul 8 alineatul (1);
 - (g) orice rezultat al reexaminării menționate la articolul 8 alineatul (4).
2. Comisia publică deciziile și informarea de retragere a acestora, menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (e) și (g) pe un site dedicat.

Articolul 10

Furnizarea de informații privind încălcările articolului 3

1. Furnizarea de informații de către orice persoană fizică sau juridică sau de către orice asociație fără personalitate juridică autorităților competente cu privire la presupuse încălcări ale articolului 3 trebuie să conțină informații privind operatorii economici sau produsele în cauză și să prezinte motivele pe care se întemeiază afirmația.

2. Autoritatea competentă informează, cât mai curând posibil, persoana sau asociația menționată la alineatul (1) cu privire la rezultatul evaluării informațiilor pe care le-a furnizat.
3. Prin urmare, Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului³⁹ se aplică în cazul raportării tuturor încălcărilor prezentului regulament și pentru protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări.

Articolul 11

Baza de date cu domeniile sau produsele cu risc de muncă forțată

1. Comisia apelează la experți externi pentru a furniza o bază de date orientativă, neexhaustivă, verificabilă și actualizată periodic cu privire la riscurile legate de munca forțată în anumite zone geografice sau în ceea ce privește anumite produse, inclusiv în ceea ce privește munca forțată impusă de autoritățile statului. Baza de date se întemeiază pe orientările menționate la articolul 23 literele (a), (b) și (c) și pe sursele externe de informații relevante, printre altele, din partea organizațiilor internaționale și a autorităților din țări terțe.
2. Comisia se asigură că baza de date este pusă la dispoziția publicului de către experții externi în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
3. Operatorii economici care introduc sau pun la dispoziție pe piața Uniunii sau exportă produse care nu sunt menționate în baza de date la care se face referire la alineatul (1) de la prezentul articol sau care provin din zone care nu sunt menționate în baza de date respectivă au, de asemenea, obligația de a respecta articolul 3.

Articolul 12

Autoritățile competente

1. Statele membre trebuie să desemneze autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile cu îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezentul regulament. Autoritățile competente desemnate ale statelor membre au responsabilitatea de a garanta punerea în aplicare efectivă și uniformă a prezentului regulament pe întregul teritoriu al Uniunii.
2. În cazul în care statele membre au desemnat mai multe autorități competente, ele delimitează în mod clar sarcinile acestora și instituie mecanisme de comunicare și coordonare care să le permită autorităților respective să colaboreze îndeaproape și să își exercite atribuțiile în mod eficace.
3. În termen de cel mult trei luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre furnizează Comisiei și celorlalte state membre, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1), următoarele informații:
 - (a) numele, adresele și datele de contact ale autorității sau autorităților competente desemnate;

³⁹ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii, JO L 305, 26.11.2019, p. 17.

(b) domeniile de competență ale autorității sau autorităților competente desemnate. Statele membre actualizează periodic informațiile prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

4. Comisia pune lista autorităților competente desemnate la dispoziția publicului pe site-ul său și actualizează periodic lista respectivă, pe baza informațiilor actualizate primite de la statele membre.
5. Statele membre se asigură că autoritățile competente desemnate își exercită competențele în mod imparțial, transparent și cu respectarea corespunzătoare a obligațiilor privind secretul profesional. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente dispun de competențele și resursele necesare pentru a efectua investigațiile, inclusiv suficiente resurse bugetare și de altă natură, și că își coordonează îndeaproape activitatea cu Inspecțiile Muncii de la nivel național și cu autoritățile judiciare și de asigurare a respectării legii, inclusiv cu autoritățile responsabile pentru combaterea traficului de persoane.
6. Statele membre conferă autorităților lor competente competența de a aplica sancțiuni în conformitate cu articolul 30.

Articolul 13

Cooperarea administrativă și comunicarea între autoritățile competente

1. Comisia asigură o cooperare eficientă între autoritățile competente ale statelor membre prin facilitarea și coordonarea schimbului și a colectării de informații și de bune practici în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament.
2. Autoritățile competente participă activ la rețeaua menționată la articolul 24.

Articolul 14

Recunoașterea deciziilor

1. Deciziile luate de o autoritate competentă dintr-un stat membru trebuie să fie recunoscute și aplicate de autoritățile competente din celelalte state membre în măsura în care acestea se referă la produsele cu aceleași elemente de identificare și din același lanț de aprovizionare în care s-a identificat munca forțată.
2. O autoritate competentă care a primit, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1), o cerere de informații din partea unei autorități competente a unui alt stat membru în vederea verificării unor dovezi furnizate de un operator economic furnizează informațiile respective în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii.
3. În cazul în care două sau mai multe autorități competente inițiază investigații privind aceleași produse sau aceiași operatori economici, autoritatea principală este cea care a informat mai întâi Comisia și autoritățile competente ale altor state membre cu privire la decizia de a iniția o investigație în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (b).
4. Înainte de a iniția o investigație în conformitate cu articolul 5, o autoritate competentă verifică în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1) dacă există o autoritate principală menționată la alineatul (3) care investighează același produs și operator economic.

5. În cazul în care există o autoritate principală, astfel cum se menționează la alineatul (3), autoritățile competente partajează toate dovezile și informațiile pe care le dețin cu respectiva autoritate principală pentru a facilita investigația și nu inițiază o investigație separată.
6. Autoritatea principală efectuează investigația și adoptă o decizie în conformitate cu articolul 6 pe baza evaluării tuturor dovezilor care îi sunt prezentate.

Capitolul III

Produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii

Articolul 15

Controale

1. Produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii fac obiectul controalelor și al măsurilor prevăzute în prezentul capitol.
2. Aplicarea prezentului capitol nu aduce atingere altor acte legislative ale Uniunii care reglementează punerea în liberă circulație sau exportul produselor, în special articolele 46, 47, 134 și 267 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
3. Dacă nu a fost introdusă nicio cerere de reexaminare în termenele menționate la articolul 8 alineatul (1) sau dacă decizia este definitivă în cazul unei cereri de reexaminare menționate la articolul 8 alineatul (3), autoritatea competentă comunică fără întârziere autorităților vamale ale statelor membre:
 - (a) orice decizie de a interzice introducerea sau punerea la dispoziție a produselor pe piața Uniunii și exportul acestora, precum și de a dispune retragerea produselor deja introduse sau puse la dispoziție pe piața Uniunii și eliminarea lor menționată la articolul 6 alineatul (4);
 - (b) orice decizie luată în urma reexaminării menționate la articolul 8 alineatul (3).
4. Autoritățile vamale se bazează pe deciziile comunicate în temeiul alineatului (3) pentru a identifica produsele care ar putea să nu respecte interdicția prevăzută la articolul 3. În acest scop, autoritățile vamale efectuează controale ale produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii, în conformitate cu articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
5. Autoritatea competentă comunică fără întârziere autorităților vamale ale statelor membre retragerea deciziei menționată la articolul 6 alineatul (6).

Articolul 16

Informații care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a completa prezentul regulament prin identificarea produselor sau a grupelor de produse pentru care informațiile menționate la alineatul (2) sunt furnizate autorităților vamale, printre altele, din baza de date menționată la articolul 11 sau pe baza informațiilor și a deciziilor codificate în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1).

2. Autorităților vamale li se furnizează informații de identificare a produsului, informații cu privire la fabricant sau producător și informații cu privire la furnizorii de produse în ceea ce privește produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii și care au fost identificate de Comisie în temeiul alineatului (1), cu excepția cazului în care furnizarea acestor informații este deja necesară în temeiul legislației vamale menționate la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.
3. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să precizeze mai detaliat informațiile care trebuie puse la dispoziția autorităților vamale în temeiul alineatului (1).
4. Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 29.
5. Pentru ca autoritățile vamale să poată acționa imediat atunci când un anumit produs a fost identificat într-o decizie menționată la articolul 6 alineatul (4), procedura prevăzută la articolul 28 trebuie să se aplice în cazul actelor delegate adoptate în temeiul prezentului articol.

Articolul 17

Suspendare

În cazul în care autoritățile vamale identifică un produs care intră sau iese de pe piața Uniunii și care, în conformitate cu o decizie primită în temeiul articolului 15 alineatul (3), poate încălca articolul 3, acestea suspendă punerea în liberă circulație sau exportul produsului respectiv. Autoritățile vamale informează imediat autoritățile competente relevante cu privire la suspendare și transmit toate informațiile relevante pentru a le permite să stabilească dacă produsul face obiectul unei decizii comunicate în temeiul articolului 15 alineatul (3).

Articolul 18

Punerea în liberă circulație sau exportul

1. În cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul unui produs a fost suspendat(ă) în conformitate cu articolul 17, produsul trebuie pus în liberă circulație sau exportat dacă toate celelalte cerințe și formalități legate de respectiva punere în liberă circulație sau respectivul export au fost respectate și dacă este îndeplinită oricare dintre condițiile următoare:
 - (a) în termen de 4 zile lucrătoare de la suspendare, dacă autoritățile competente nu au solicitat autorităților vamale să mențină suspendarea. În cazul produselor perisabile, al animalelor și al plantelor, termenul este de 2 zile lucrătoare;
 - (b) autoritățile competente au informat autoritățile vamale cu privire la aprobarea lor pentru punerea în liberă circulație sau pentru export în temeiul prezentului regulament.
2. Punerea în liberă circulație sau exportul nu sunt considerate ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii și, în special, cu prezentul regulament.

Articolul 19

Refuzul de punere în liberă circulație sau de export

1. În cazul în care autoritățile competente concluzionează că un produs care le-a fost notificat în conformitate cu articolul 17 este un produs fabricat prin muncă forțată, în temeiul unei decizii menționate la articolul 6 alineatul (4), acestea solicită autorităților vamale să nu îl pună în liberă circulație, și nici să nu permită exportul acestuia.
2. Autoritățile competente introduc imediat aceste informații în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 22 alineatul (1) și informează autoritățile vamale în consecință. În urma unei astfel de notificări, autoritățile vamale nu permit punerea în liberă circulație sau exportul produsului respectiv și, de asemenea, includ următoarea mențiune în sistemul de prelucrare a datelor vamale și, dacă este posibil, pe factura comercială care însoțește produsul și pe orice alt document de însoțire relevant:
„Produs fabricat prin muncă forțată – nu se autorizează punerea în liberă circulație/exportul – Regulamentul (UE) XX/20XX” [*OP a se indica trimiterea la prezentul regulament*].

Articolul 20

Măsuri privind produsele a căror punere în liberă circulație sau export a fost refuzat(ă)

În cazul în care punerea în liberă circulație sau exportul unui produs a fost refuzat(ă) în conformitate cu articolul 19, autoritățile vamale iau măsurile necesare pentru a se asigura că produsul în cauză este eliminat în conformitate cu dreptul intern compatibil cu dreptul Uniunii. Articolele 197 și 198 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 se aplică în consecință.

Articolul 21

Schimbul de informații și cooperarea

1. Pentru a permite abordarea bazată pe risc în cazul produselor care intră sau ies de pe piața Uniunii și pentru a se asigura eficacitatea controalelor și faptul că sunt efectuate în conformitate cu cerințele prezentului regulament, autoritățile competente și autoritățile vamale trebuie să coopereze îndeaproape și să facă schimb de informații privind riscurile.
2. Cooperarea între autorități și schimbul de informații privind riscurile, necesare pentru îndeplinirea funcțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin mijloace electronice, se realizează între următoarele autorități:
 - (a) autoritățile vamale prevăzute la articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;
 - (b) autoritățile competente și autoritățile vamale prevăzute la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Capitolul IV

Sisteme de informații, orientări și asigurarea coordonată a respectării legii

Articolul 22

Sistemele de informații și comunicare

1. În sensul capitolelor II și III, autoritățile competente utilizează sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. Comisia, autoritățile competente și autoritățile vamale au acces la sistemul respectiv în sensul prezentului regulament.
2. Deciziile comunicate în temeiul articolului 15 alineatul (3) se introduc în mediul relevant de gestionare a riscurilor vamale.
3. Comisia dezvoltă o interconectare pentru a permite comunicarea automatizată a deciziilor menționate la articolul 15 alineatul (3) din sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) către mediul menționat la alineatul (4). Interconectarea începe să funcționeze în termen de cel mult doi ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (7) litera (b) în ceea ce privește interconectarea respectivă.
4. Schimbul de cereri și notificări între autoritățile competente și autoritățile vamale în temeiul articolelor 17-20 din prezentul regulament, precum și schimbul de mesaje care decurg din acestea se realizează prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la alineatul (1).
5. Comisia interconectează mediile naționale aferente ghișeului unic pentru vămi cu sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) pentru a permite schimbul de cereri și notificări între autoritățile vamale și autoritățile competente în temeiul articolelor 17-20 din prezentul regulament. Interconectarea respectivă este furnizată prin intermediul [EU CSW-CERTEX în temeiul Regulamentului XX/20XX]⁴⁰ în termen de patru ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (7) litera (c). Schimburile menționate la alineatul (4) au loc prin intermediul interconectării respective de îndată ce aceasta devine operațională.
6. Comisia poate extrage din sistemul de supraveghere menționat la articolul 56 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei informații privind produsele care intră sau ies de pe piața Uniunii referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament și le poate transmite către sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1).
7. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare în temeiul articolului 29 pentru a preciza normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare a prezentului articol, inclusiv:
 - (a) funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul sistemului de informații și comunicații menționat la alineatele (1) și (4);
 - (b) funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea menționată la alineatul (3);
 - (c) datele care trebuie transmise între sistemul de informații și comunicare menționat la alineatul (1) și mediile naționale aferente ghișeului unic pentru vămi în sensul alineatului (5);

⁴⁰ Dezvoltată prin Regulamentul de instituire a Mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi (EU SWE-C).

- (d) datele care trebuie transmise, precum și normele privind confidențialitatea și controlul acestora, în conformitate cu alineatul (6).

Articolul 23

Orientări

În termen de cel mult 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia adoptă orientări care cuprind:

- (a) orientări privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, care țin seama de legislația aplicabilă a Uniunii care stabilește cerințe privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată, de orientările și recomandările organizațiilor internaționale, precum și de dimensiunea și de resursele economice ale operatorilor economici;
- (b) informații privind indicatorii de risc ai muncii forțate, care se bazează pe informații independente și verificabile, inclusiv pe rapoarte din partea organizațiilor internaționale, în special a Organizației Internaționale a Muncii, a societății civile, a organizațiilor de afaceri, precum și pe experiența dobândită în urma punerii în aplicare a legislației Uniunii care stabilește cerințe privind diligența necesară în ceea ce privește munca forțată;
- (c) o listă a surselor de informații publice relevante pentru punerea în aplicare a prezentului regulament;
- (d) informații suplimentare pentru a facilita punerea în aplicare de către autoritățile competente a prezentului regulament;
- (e) orientări pentru punerea în aplicare a articolului 16 și, după caz, a oricărei alte dispoziții prevăzute în capitolul III din prezentul regulament.

Articolul 24

Rețeaua UE vizând produsele obținute prin muncă forțată

1. Se înființează o rețea a UE vizând produsele obținute prin muncă forțată (denumită în continuare „rețeaua”). Rețeaua servește drept platformă pentru coordonarea și cooperarea structurată între autoritățile competente ale statelor membre și Comisie și pentru raționalizarea practicilor de asigurare a respectării prezentului regulament în cadrul Uniunii, sporind astfel eficiența și coerența asigurării respectării acestuia.
2. Rețeaua este compusă din reprezentanți ai autorității competente a fiecărui stat membru, din reprezentanți ai Comisiei și, după caz, din experți ai autorităților vamale.
3. Rețeaua are următoarele sarcini:
 - (a) să faciliteze identificarea priorităților comune pentru activitățile de asigurare a respectării legii, pentru a face schimb de informații, de expertiză și de bune practici;
 - (b) să desfășoare investigații comune;
 - (c) să faciliteze activitățile de consolidare a capacităților și să contribuie la abordări și practici administrative uniforme bazate pe riscuri pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în statele membre;

- (d) să contribuie la elaborarea unor orientări pentru a se asigura aplicarea eficace și uniformă a prezentului regulament;
 - (e) să promoveze și să faciliteze colaborarea în vederea examinării posibilităților de utilizare a noilor tehnologii pentru asigurarea respectării prezentului regulament și pentru trasabilitatea produselor;
 - (f) să promoveze cooperarea și schimbul de expertiză și de bune practici între autoritățile competente și autoritățile vamale.
4. Comisia sprijină și încurajează cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii prin intermediul rețelei și participă la reuniunile rețelei.
 5. Rețeaua își stabilește regulamentul de procedură.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 25

Confidențialitate

1. Autoritățile competente utilizează informațiile pe care le-au primit în temeiul prezentului regulament numai în scopul aplicării prezentului regulament.
2. La cerere, Comisia, statele membre și autoritățile competente tratează identitatea celor care furnizează informațiile sau informațiile furnizate ca fiind confidențiale. O cerere de confidențialitate este însoțită de un rezumat neconfidențial al informațiilor furnizate sau de o expunere a motivelor pentru care informațiile nu pot fi rezumate într-un mod neconfidențial.
3. Alineatul (2) nu împiedică Comisia să divulge informații generale sub formă de rezumat, cu condiția ca astfel de informații generale să nu conțină nicio informație care să permită identificarea persoanei care a furnizat informațiile. O astfel de divulgare de informații generale sub formă de rezumat trebuie să țină seama de interesul legitim al părților în cauză de a împiedica divulgarea de informații confidențiale.

Articolul 26

Cooperare internațională

1. Pentru a facilita punerea în aplicare eficace și asigurarea respectării prezentului regulament, Comisia poate, după caz, să coopereze, să colaboreze și să facă schimb de informații, printre altele, cu autorități din țări terțe, organizații internaționale, reprezentanți ai societății civile și organizații de afaceri. Cooperarea internațională cu autoritățile țărilor terțe se desfășoară într-un mod structurat, în cadrul structurilor de dialog existente cu țările terțe sau, dacă este necesar, al unor structuri specifice care vor fi create ad-hoc.
2. În sensul alineatului (1), cooperarea, printre altele, cu organizațiile internaționale, reprezentanții societății civile, organizațiile de afaceri și autoritățile competente din țări terțe poate avea ca rezultat elaborarea de către Uniune a unor măsuri de însoțire

pentru a sprijini eforturile întreprinderilor și ale țărilor partenere și capacitățile disponibile la nivel local pentru combaterea muncii forțate.

Articolul 27

Acte delegate și exercitarea delegării de competențe

1. Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 16 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴¹.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 28

Procedura de urgență

1. Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră imediat în vigoare și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). Notificarea unui act delegat transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.
2. Atât Parlamentul European, cât și Consiliul pot formula obiecții cu privire la un act delegat în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat ce Parlamentul European sau Consiliul își notifică decizia de a formula obiecții.

Articolul 29

Procedura comitetului

⁴¹ Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 30

Sancțiuni

1. Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării unei decizii menționate la articolul 6 alineatul (4) și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare în conformitate cu dreptul intern.
2. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.
3. Până la [OP a se introduce DATA = 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei, în cazul în care nu au fost notificate în prealabil, și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară privind aceste dispoziții.

Articolul 31

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la [OP a se introduce DATA = 24 de luni de la data intrării sale în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată europeană” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele similare anterioare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Norme în materie de monitorizare și raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor ÷ valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de interzicere a produselor fabricate prin muncă forțată pe piața Uniunii

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Piața internă a mărfurilor și a serviciilor

[Politica comercială comună]

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

o acțiune nouă

o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁴²

prelungirea unei acțiuni existente

o fuziune sau o redirecționare a uneia sau a mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Comunitatea internațională s-a angajat să elimine munca forțată până în 2030 (obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 8.7 al Organizației Națiunilor Unite). Cu toate acestea, ea este în continuare utilizată pe scară largă. Organizația Internațională a Muncii (OIM) a estimat că, la nivel mondial, numărul persoanelor care prestează muncă forțată este de 27,6 milioane.

Obiectivul prezentului regulament este de a interzice în mod eficace introducerea și punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune al produselor fabricate prin muncă forțată, inclusiv prin munca forțată a copiilor. Interdicția se aplică deopotrivă produselor fabricate pentru uz intern, celor destinate exportului și celor importate. Bazându-se pe standardele internaționale și completând inițiativele orizontale și sectoriale existente ale UE, în special obligațiile privind diligența necesară și transparența, regulamentul combină o interdicție cu un cadru de asigurare a respectării legii solid și bazat pe riscuri.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.:

1. Eradicarea muncii forțate în UE și contribuția la reducerea utilizării muncii forțate la nivel mondial.

2. Instituirea și sprijinirea autorităților competente din statele membre să combată problemele legate de munca forțată.

⁴²

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Se preconizează că propunerea va crea un cadru pentru identificarea produselor fabricate prin muncă forțată și puse la dispoziție în UE, precum și pentru interzicerea acestora ulterior.

Cadrul respectiv va constitui un factor major de descurajare a utilizării muncii forțate pentru a produce, a extrage, a recolta sau a fabrica produse și pentru a le pune la dispoziție la nivelul UE. De asemenea, acesta va asigura condiții de concurență echitabile și va elimina concurența neloială bazată pe prețuri mai mici din cauza utilizării muncii forțate.

Întrucât operatorii economici vor trebui să combată problemele muncii forțate în cadrul lanțului lor de aprovizionare pentru a comercializa cu încredere aceste produse în UE, numărul victimelor muncii forțate va scădea. În plus, actul propus va include, de asemenea, măsuri de combatere a muncii forțate încurajate de stat.

Cu ajutorul instrumentelor care urmează să fie puse în aplicare pentru prezenta propunere, operatorii economici vor dispune de orientări și informații suplimentare cu privire la evitarea muncii forțate în lanțul lor de aprovizionare, iar consumatorii vor fi informați cu privire la produsele fabricate prin utilizarea muncii forțate.

1.4.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii pentru monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Numărul de investigații în etapa preliminară și de investigații efectuate;

Numărul de produse identificate fabricate prin muncă forțată.

Volumul de produse retrase de pe piață sau a căror punere în liberă circulație este refuzată la frontieră.

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Regulamentul propus intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică la [24] de luni de la data respectivă.

În vederea pregătirii pentru aplicarea prezentului regulament, Comisia va trebui să elaboreze orientări pentru autoritățile competente și operatorii economici, în termen de [18] luni de la data intrării în vigoare (articolul 23).

Comisia va pune la dispoziție o bază de date cu domeniile și produsele care prezintă riscuri legate de munca forțată, recurgând la expertiză externă (articolul 11).

Comisia va fi împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare a sistemelor de informații și comunicare (articolul 22) și pentru a specifica detaliile informațiilor care trebuie incluse în deciziile autorităților competente (articolul 7).

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată europeană”*

este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european (*ex ante*)

Amploarea muncii forțate la nivel mondial și importanța pieței Uniunii pentru producătorii care utilizează munca forțată sunt motive imperioase pentru a acționa la nivelul UE în vederea eliminării introducerii și punerii la dispoziție pe piața Uniunii a unor astfel de produse cu scopul de a contribui la eradicarea acestui fenomen.

Este puțin probabil ca acțiunile întreprinse doar de statele membre în acest domeniu să fie suficiente și eficiente pentru a atinge obiectivele propunerii. Legislația europeană și coordonarea asigurării respectării acesteia sunt necesare din următoarele motive:

— funcționarea pieței Uniunii va necesita dispoziții comune în acest domeniu;

— eforturile de asigurare a respectării legii trebuie să fie uniforme la nivelul Uniunii. Dacă asigurarea respectării legii este mai puțin strictă în unele părți ale UE, se creează zone vulnerabile care pot amenința interesul public și pot crea condiții comerciale inechitabile;

— riscurile legate de munca forțată în cadrul lanțurilor valorice ale întreprinderilor au deseori efecte transfrontaliere, ajungând în mai multe state membre ale Uniunii și/sau țări terțe. Această situație evidențiază necesitatea unei abordări la nivelul UE care să garanteze securitatea juridică și condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă și în afara acesteia.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (*ex post*)

Prin interzicerea punerii la dispoziție pe piața Uniunii a produselor fabricate prin muncă forțată, Uniunea va contribui în mod semnificativ la eradicarea muncii forțate în întreaga lume. Acest lucru va fi, de asemenea, în beneficiul victimelor muncii forțate, întrucât operatorii economici vor combate problema muncii forțate prin luarea unor măsuri adecvate de plată a compensațiilor, de corectare a contractelor de muncă etc., în conformitate cu standardele internaționale privind diligența necesară.

1.5.3. *Învățăminte desprinse din experiențele similare anterioare*

Prezentul regulament este o acțiune nouă, neexistând nicio experiență anterioară de acest fel la nivelul UE. Cu toate acestea, în procesul de elaborare a regulamentului, am învățat din experiența dobândită din măsuri similare adoptate de organizații internaționale și de țări partenere, în special de Statele Unite.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Propunerea reprezintă o prioritate politică a Comisiei Europene și respectă angajamentul de a promova respectarea drepturilor omului la nivel mondial. Propunerea este complementară altor propuneri legislative ale Comisiei, cum ar fi Propunerea de directivă privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și Propunerea de regulament în ceea ce privește raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea.

Propunerea se bazează pe logica altor acte legislative referitoare la produse, cum ar fi Regulamentul privind supravegherea pieței. În plus, instrumentul de informații și

comunicare necesară pentru asigurarea respectării prezentului regulament se bazează pe sistemul creat pentru Regulamentul privind supravegherea pieței.

În ceea ce privește activitatea autorităților vamale și procedurile vamale, sistemele deja existente pentru acestea vor fi adaptate pentru a permite punerea în aplicare a prezentului regulament.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire*

Întrucât toate produsele puse la dispoziție pe piața Uniunii intră în domeniul de aplicare al regulamentului și din cauza noilor activități, va fi nevoie de resurse umane și administrative suplimentare, precum și de credite operaționale.

Următoarele dispoziții vor implica costuri anuale pentru Comisie:

- orientările și baza de date privind domeniile sau produsele cu risc de muncă forțată (articolele 11 și 23);
- Rețeaua UE vizând produsele obținute prin muncă forțată (articolul 24) și comitetul (articolul 27);
- sistemul de informații și comunicare (articolul 22).

Propunerea va avea o durată nelimitată. Comisia va îndeplini rolul de secretariat al Rețelei UE vizând produsele obținute prin muncă forțată, ceea ce va necesita resurse umane permanente. În ceea ce privește sistemul de informații și comunicare, va fi necesar să se instituie un nou modul al sistemului de informații și comunicare existent, menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020, precum și adaptări ale sistemelor de informații pentru autoritățile vamale. Orientările și baza de date (în care vor fi furnizate contribuții externe) vor necesita, de asemenea, administrarea din partea Comisiei. Se preconizează că toate sarcinile necesită mai multe resurse umane în primii doi ani de punere în aplicare.

Se estimează, cu titlu preliminar, că aceste dispoziții necesită numărul de resurse umane prevăzut mai jos în echivalent normă întreagă (ENI). ENI se vor repartiza între DG GROW, DG COMERȚ și DG TAXUD și implică atât administratori (AD), cât și asistenți (AST).

	Primul an de la adoptare	Al doilea an de la adoptare	Anii următori
Orientări și baze de date	3	3	3
Rețeaua UE vizând produsele obținute prin muncă forțată, comitetul	6	3	3
Sistemul de informații și comunicare	4	3	2

În plus, propunerea va implica și alte cheltuieli administrative. Acestea se referă în principal la costurile legate de sistemul de informații și comunicare, dar și la

costurile administrative legate de găzduirea bazei de date, publicarea orientărilor și organizarea reuniunilor rețelei și ale comitetului. Aceste costuri sunt estimate la 4,3 milioane EUR.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2024 până în 2025,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁴³

Gestiune directă asigurată de Comisie

- prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară către:

- țările terțe sau organismele pe care le-au desemnat acestea;
 - organizațiile internaționale și agențiile acestora (a se preciza);
 - BEI și Fondul European de Investiții;
 - organismele menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
 - organismele de drept public;
 - organismele de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;
 - organismele de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
 - persoanele cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

--

⁴³ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Norme în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile.

Se aplică normele standard pentru monitorizarea cheltuielilor Comisiei pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Modul de gestionare a acestei inițiative este gestionarea directă de către Comisie, iar responsabilitățile sale în ceea ce privește punerea în aplicare a inițiativei vor fi delegate departamentelor sale. Motivele sunt următoarele:

- mult conținut cu caracter de politică, cum ar fi elaborarea orientărilor;
- sistemele de informații și comunicare necesare pentru punerea în aplicare a acestei legislații sunt deja administrate de serviciile Comisiei.

Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanți ai statelor membre. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Riscurile operaționale se referă la sistemele de informații și comunicare și la faptul că acestea nu sprijină în mod eficace cooperarea dintre autoritățile competente și cooperarea acestora cu autoritățile vamale.

Riscuri operaționale în ceea ce privește baza de date cu privire la modul în care aceasta ar fi operațională și ar putea furniza informații pentru autoritățile competente.

Orientări:

Acestea includ furnizarea de explicații cu privire la modul în care sunt abordați acum factorii responsabili de înregistrarea unor rate ridicate de eroare în cursul programului (programelor) precedent(e), de exemplu prin simplificarea modalităților complexe anterioare care erau predispuse la eroare și/sau prin intensificarea controalelor (*ex ante* și/sau *ex post*) pentru activitățile care au în mod inerent un grad ridicat de risc.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor ÷ valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Costurile controalelor sunt neglijabile în comparație cu creditele pentru asigurarea respectării legislației.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Măsurile puse în aplicare de către Comisie vor face obiectul verificărilor *ex ante* și *ex post*, în conformitate cu Regulamentul financiar. Contractele și acordurile prin care se finanțează punerea în aplicare a prezentului regulament acordă în mod expres Comisiei, inclusiv OLAF și Curții de Conturi, dreptul să efectueze astfel de audituri, controale la fața locului și inspecții.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif ⁴⁴	din țările AELS ⁴⁵	din țări candidate ⁴⁶	din țări terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1	03.010101 – Cheltuieli de sprijin pentru Programul privind piața unică	Nedif.	DA	DA ⁴⁷	DA ⁶	NU
1	03.020101 – Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și a serviciilor	Dif.	DA	Urmează să se stabilească ⁶	Urmează să se stabilească ⁶	NU
1	03.020107 – Supravegherea pieței	Dif.	DA	Urmează să se stabilească ⁶	Urmează să se stabilească ⁶	NU
6	14.200402 – Relații comerciale	Dif.	NU	NU	NU	NU

⁴⁴ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁴⁵ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁴⁶ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

⁴⁷ Negocierile pentru participarea țărilor candidate și a țărilor terțe la Programul privind piața unică sunt în derulare.

	externe și ajutor pentru comerț					
--	---------------------------------	--	--	--	--	--

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Rubrica din cadrul financiar multianual	1	Piața unică, inovare și sectorul digital
--	---	--

Milioane EUR (cu trei zecimale)

DG: DG GROW			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anii următori	TOTAL
○ Credite operaționale								
Linia bugetară 03.020101 – Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și a serviciilor	Angajamente	(1a)	0,602	0,612	0,425	0,375	0,000	2,014
	Plăți	(2a)	0,301	0,607	0,519	0,400	0,187	2,014
Linia bugetară 03.020107 – Supravegherea pieței	Angajamente	(1b)	0,182	0,182	0,075	0,075	0,000	0,514
	Plăți	(2b)	0,050	0,134	0,155	0,100	0,075	0,514
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁴⁸								

⁴⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (denumite anterior linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Linia bugetară 03.010101 – Cheltuieli de sprijin pentru Programul privind piața unică		(3)	0	0	0,062	0,062	0,000	0,124
TOTAL credite pentru DG GROW⁴⁹	Angajamente	=1a+1b +3	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Plăți	=2a+2b +3	0,351	0,741	0,736	0,562	0,150	2,652

TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,784	0,794	0,500	0,450	0,000	2,528
	Plăți	(5)	0,351	0,741	0,674	0,500	0,262	2,528
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	0,784	0,794	0,562	0,512	0,000	2,652
	Plăți	=5+ 6	0,351	0,741	0,736	0,562	0,262	2,652

Rubrica din cadrul financiar multianual	6	Vecinătate și întreaga lume
--	----------	-----------------------------

⁴⁹ Creditele operaționale din partea DG GROW acoperă, de asemenea, costurile DG TAXUD în valoare de 1,5 milioane EUR pentru perioada 2024-2027 pentru integrarea în Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeiului unic al UE pentru vămi (EU CSW-CERTEX), precum și în sistemul comun de gestionare a riscurilor (CRMS 2).

DG: DG COMERȚ			Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anii următori	TOTAL
○ Credite operaționale								
Linia bugetară – 14.200402 – Relații comerciale externe și ajutor pentru comerț ⁵⁰	Angajamente	(1a)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Plăți	(2a)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁵¹								
Linia bugetară		(3)						
TOTAL credite pentru DG COMERȚ	Angajamente	=1a+1b +3	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Plăți	=2a+2b +3	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650

○ TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650
	Plăți	(5)	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
○ TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice								
TOTAL credite	Angajamente	=4+ 6	0,750	0,300	0,300	0,300	0,000	1,650

⁵⁰ Această linie bugetară va acoperi costurile de dezvoltare a indicatorilor de risc și a bazei de date.

⁵¹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (denumite anterior linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

în cadrul RUBRICII 6 din cadrul financiar multianual	Plăți	=5+ 6	0,200	0,600	0,300	0,300	0,250	1,650
--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	1,534	1,094	0,800	0,750	0,000	4,178
	Plăți	(5)	0,551	1,341	0,974	0,800	0,512	4,178
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)	0,000	0,000	0,062	0,062	0,000	0,124
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6	1,534	1,094	0,862	0,812	0,000	4,302
	Plăți	=5+ 6	0,551	1,341	1,036	0,862	0,512	4,302

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: DG GROW						
○ Resurse umane		0,883	0,484	0,327	0,327	2,021
○ Alte cheltuieli administrative						
TOTAL DG GROW	Credite	0,883	0,484	0,327	0,327	2,021

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: DG TAXUD						
Resurse umane		0,242	0,242	0,242	0,242	0,968
Alte cheltuieli administrative						
TOTAL DG TAXUD	Credite	0,242	0,242	0,242	0,242	0,968

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: DG COMERȚ						
○ Resurse umane		0,484	0,399	0,399	0,399	1,681
○ Alte cheltuieli administrative						
TOTAL DG COMERȚ	Credite	0,484	0,399	0,399	0,399	1,681

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anii următori	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	3,143	2,219	1,830	1,780	0,000	8,972
	Plăți	2,160	2,466	2,004	1,830	0,512	8,972

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	TOTAL
			REALIZĂRI					

↓	Tip ⁵²	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Total costuri
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁵³ ...																		
— Realizare																		
— Realizare																		
— Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
— Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
TOTALURI																		

⁵² Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

⁵³ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

Milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multiannual					
Resurse umane	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670
Alte cheltuieli administrative					
Subtotal de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multiannual	1,609	1,125	0,968	0,968	4,670

În afara RUBRICII 7⁵⁴ din cadrul financiar multiannual					
Resurse umane					
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multiannual	0,000	0,000	0,062	0,062	0,124

TOTAL	1,609	1,125	1,030	1,030	4,794
--------------	-------	-------	-------	-------	--------------

Creditele necesare pentru resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ vor fi acoperite din creditele DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în funcție de constrângerile bugetare.

⁵⁴ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (denumite anterior linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

	An 2024	An 2025	An 2026	Anul 2027
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	7	5	4	4
20 01 02 03 (în delegații)				
01 01 01 01 (cercetare indirectă)				
01 01 01 11 (cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	6	4	4	4
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)				
XX 01 xx yy zz ⁵⁵	— la sediu			
	— în delegații			
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)				
01 01 01 12 (AC, END, INT - cercetare directă)				
Alte linii bugetare (a se preciza)				
TOTAL	13	9	8	8

XX este domeniul de politică sau titlul în cauză din buget.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în funcție de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Funcționarii și agenții temporari vor elabora orientări pentru operatorii economici și autoritățile competente, vor organiza reuniuni și se vor coordona cu serviciile Comisiei pentru asigurarea respectării regulamentului propus. De asemenea, aceștia vor pregăti reuniunile rețelei și vor asigura facilitarea și cooperarea între autoritățile competente, vor gestiona ICSMS și site-ul și se vor asigura că toate părțile interesate primesc răspuns la întrebări, după caz.
Personal extern	Personalul extern va oferi asistență suplimentară funcționarilor și agenților temporari în îndeplinirea sarcinilor lor. În plus, aceștia vor îndeplini sarcini care nu sunt acoperite de competențele funcționarilor și ale agenților temporari, precum și alte sarcini excepționale care ar putea apărea, inclusiv activități specializate.

⁵⁵

Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin redistribuirea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Redistribuirea va fi avută în vedere în primul rând în cadrul Programului privind piața unică.

- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- necesită revizuirea CFM.

A se explica acțiunile necesare, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁵⁶	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁵⁶ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

Milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁵⁷					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3				
Articolul									

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

⁵⁷

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.